

Veto

**CD&V: oude wijn in
nieuwe zakken?**

p. 4

**Frank Vander Linden
over filantropie**

p. 9

**Sporthappening
in Leuven**

p. 10

KOMMUNIKATIE ROND DE JOKERBEURS LOOPT MANK

Bis

Raap je geld zolang het kan

Tet heeft nogal wat voeten in de aarde gehad, maar nu is de jokerbeurs een feit. Studenten kunnen vanaf nu één keer hun *joker* inzetten en een beurs aanvragen voor een bisjaar of een voortgezette opleiding.

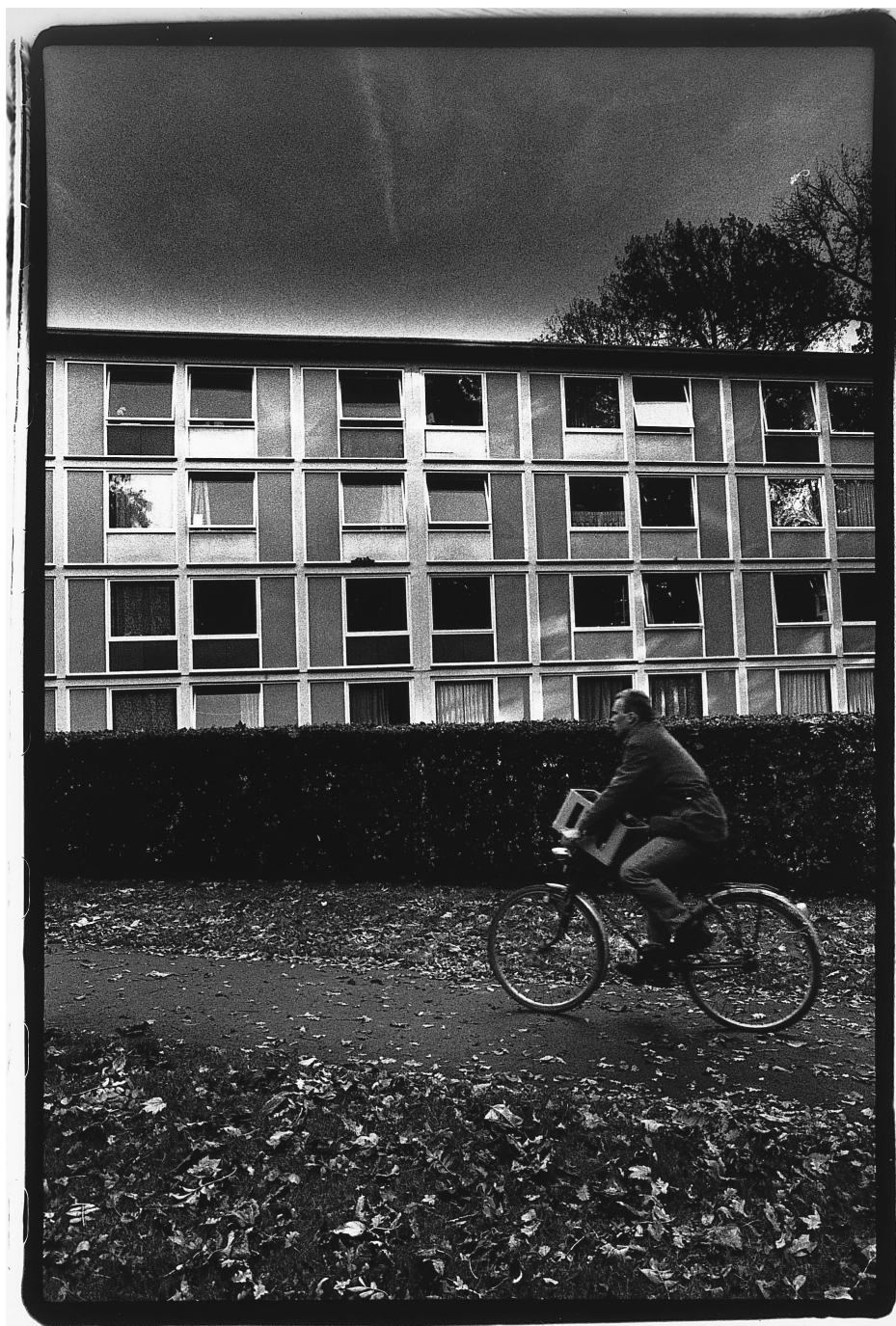
Jammer genoeg werd er vrij weinig ruchtbaarheid gegeven aan deze mogelijkheid, zodat veel studenten nog niet op de hoogte zijn van haar bestaan, laat staan van de inhoud en de voorwaarden. Lees vooral verder, misschien heb je zonder het te weten wel recht op een beurs.

Wie het minder breed heeft, kan een beurs krijgen. Hoe breed je het dan wel moet hebben, is echter niet zo duidelijk: slechts een minderheid van de rechthebbenden vraagt ook daadwerkelijk een beurs aan. In de toekomst zou dit euvel verholpen worden door een automatische vermelding op de belastingbrief van gezinnen die op basis van het aangegeven inkomen voor een beurs in aanmerking komen.

Log

De grote knelpunten van het beurzenstelsel zijn intussen algemeen gekend. De inkomensgrenzen zijn te laag, de beurzen zijn ontoereikend, het stelsel is log en ondoorzichtig. De toekenning van een beurs is ook afhankelijk van het inkomen van de ouder(s), terwijl weinig rekening wordt gehouden met de situatie van de student. Zelfstandige studenten dienen achttien maanden arbeid en een minimuminkomen van 282.812 frank aan te tonen, zodat de combinatie van werken en studeren onmogelijk wordt. Problematisch is ook dat het systeem hopeloos achterop hinkt op de gewijzigde maatschappelijke situatie, waarbij éénoudergezinnen of nieuw-samengestelde gezinnen voor een administratief kluwen komen te staan. Het belangrijkste hiaat blijft evenwel dat wie niet slaagt, zijn beurs verliest.

Voor deze laatste regel gaat men uit van de volgende, erg simplistische argumentatie: wie een beurs krijgt, dient ook te bewijzen dat hij of zij zich inzet voor zijn studies. Slagen is dan de maatstaf voor deze inzet. In een persbericht van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd dan ook terecht gesproken over een 'prestatiebeurs'. Slagen is echter niet steeds een evidente zaak voor deze studenten. Een maximumbeurs van 110.800 frank voor een kotstudent of 68.500 frank voor een pendelstudent garandeert niet meteen een hoge levensstandaard, zodat een studentenjob voor velen een noodzaak is. Bovendien kunnen daarnaast nog andere factoren het studeren bemoeilijken: een moeilijke situatie thuis, een simpele misrekening van

Dat het niet gemakkelijk is om een nieuwe woonst te vinden in Leuven, is geen nieuws meer. Het Stuk zal het alleszins geweten hebben. Maar ook studenten betalen steeds meer voor hun kot. Reden genoeg voor Veto om een katern te wijden aan de huisvestingsproblematiek (pp. 6-8).

de student zelf of een verkeerde studiemethode. Deze voorbeelden tonen aan dat een examenresultaat vaak slechts een gebrekkig instrument is om de intellectuele en motivationele waarheid te ontdekken.

De regel, waarbij je telkens één kans krijgt op een beurs, is een mooi voorbeeld van hoe het zogenaamde *Matteuseffekt* werkt. In Matteus 13,12 staat immers treffend verwoord hoe een dergelijke beslissing een averechts effect kan hebben: "Aan wie heeft, zal gegeven worden, en wel in overvloed; maar aan wie niet heeft, hem zal nog ontnomen worden, zelfs wat hij heeft." Wie onder normale

financiële, emotionele en fysieke omstandigheden kan studeren, voldoet aan het verwachte beeld van een student — een beeld waar het hele onderwijssysteem op gegrond is. Wie het evenwel moeilijker heeft en hindernissen moet overwinnen in de weg naar (hoger) onderwijs en het behalen van een diploma, zal botsen op regels die geen rekening houden met de specifieke situatie. Zo is de redenering "voor wat hoort wat" kwa beurzen vooral gebaseerd op het beeld van de gemiddelde student, wat tot nefaste gevolgen kan leiden voor diegenen die werkelijk een beurs nodig hebben.

De overheid heeft ingezien dat deze situatie niet rechtvaardig is. Daarom werd de zogenaamde jokerbeurs ingevoerd. Deze gaat ervan uit dat iedereen het recht moet hebben op één keer falen. Dus: wie een jaar moet overdoen, kan nu toch een beurs krijgen voor één jaar.

De beurs heet evenwel niet 'bisbeurs' maar 'jokerbeurs'. De bedoeling is dat iedere student één keer een joker mag inzetten, ofwel om een jaar over te doen, ofwel om een extra jaar bij te studeren. Ook op dit tweede punt is het zo dat studenten uit beter gegoede middens veel sneller een specialisatiejaar volgen, met als gevolg dat dit meer en meer de norm wordt, zodat studenten die zich dit niet kunnen permitteren, weer dreigen achterop te raken. Om aan dit tekort tegemoet te komen, werd het via de jokerbeurs mogelijk gemaakt om ook voor een verdere opleiding een beurs te krijgen, op voorwaarde dat je nog niet eerder je joker hebt ingezet en dat de nieuwe opleiding niet lager is dan je vorige.

VERWARRING

Wie komt in aanmerking voor een jokerbeurs? Bisstudenten, vroegere beursstudenten die een extra jaar volgen en studenten die via een zelfstandig statuut in de hogere (voortgezette) jaren in aanmerking komen. Ook wie enkel een academische lerarenopleiding volgt, kan de jokerbeurs aanvragen, omdat een lerarenopleiding als volwaardige inschrijving wordt beschouwd. Hetzelfde geldt voor wie het tweede deel aanvat van een deeltijdse opleiding. Bovendien is er ook een belangrijke wijziging doorgevoerd voor éénoudergezinnen, voortaan wordt bij hen één persoon extra ten laste gerekend, waardoor de inkomensgrenzen aanzienlijk hoger komen te liggen.

Voor precieze informatie over de toekenningsvoorwaarden, kan je best contact opnemen met de sociale dienst, omdat het kabinet op eerdere voorwaarden is teruggekomen en daarmee voor de nodige verwarring heeft gezorgd. Hierdoor is het ook mogelijk dat je bij de sociale dienst of bij de inschrijving niet de korrekte informatie kreeg. Wat er met deze (al dan niet ingediende) dossiers moet gebeuren, is voorts nog onduidelijk. Hoe het ook zij, je aanvraag moet voor 31 oktober binnen zijn, ook al kan je tegen dan nog niet alle nodige gegevens of documenten meeturen. Je bent bij deze gewaarschuwd.

**Sin Declerc
Helene Tops**

voor meer informatie, zie
www.kulleuven.ac.be/dsv/

Recensentenkultuur

'Klapstuk goes classic', zo kan je de tiende editie van het tweejaarlijkse dansfestival samenvatten, al heeft die formulering sinds Helmut Lotti heel wat negatieve konnotaties gekregen. De festivalprogramma wordt dan ook niet op algemeen gejuich onthaald. De groep mensen die eventueel kan juichen bij de bekendmaking van een dergelijk programma is natuurlijk sowieso beperkt: hedendaagse dans wordt doorgaans bijgewoond door gesjeesde leraren Nederlands, theaterwetenschappers, dansers, recensenten en een argeloze toeschouwer die het ook eens wil meemaken. Het lijkt erop dat programmatoren Alain Platel net die argeloze toeschouwer in zijn hoofd had toen hij de voorstellingen koos. Hij is op zoek gegaan naar de teater- en dansmomenten die bij

hem het vuur aangewakkerd hebben en die met andere woorden mee aan de basis van succesproducties als Bernadetje en Iets op Bach hebben gelegen.

Dansliefhebbend Vlaanderen heeft het hier een beetje moeilijk mee. De fijne dames en heren die in onze plaats naar dans gaan kijken, gewagen in de betere kranten van een programma dat geen risico's neemt. In De Standaard spreekt men zelfs van overbekende namen. Nou, Anne Teresa De Keersmaeker en Wim Vandekeybus zorgen inderdaad voor uitverkochte zalen in de hele wereld en de naam Pina Bausch wordt ook eksessief veel gedropt in gesprekken aan de togen van 's lands kunstencentra. De — naar het schijnt — zeer belangrijke en invloedrijke voorstelling Café Müller dateert echter van 1978. Kan iemand misschien sifers geven over het persentage van het potentiële Klapstukpubliek dat toen reeds geboren was en oud genoeg was om naar een dergelijke eksperimentele voorstelling

te gaan kijken? Een gokje: tien procent? En dat lijkt zelfs veel. Zelfs het leger recensenten kent Pina Bausch waarschijnlijk vooral uit kursussen teatergeschiedenis en andere performance-studies, met in het beste geval een video als illustratiemateriaal.

Wie leest overigens dansrecensies? Wie leest überhaupt deze column? Mijn vrienden, de redactie van Veto en misschien enkele mensen van het Stuk die vreesden om weer een emmer kritiek over zich heen te krijgen van een omhooggevallen studentje. Omhooggevallen kan ik misschien zijn, maar ik pretendeer alleszins niet het Klapstukprogramma reeds gezien te hebben en vraag dan ook niet om nog wat grenzen te verleggen. Misschien dat ik dankzij enkele van deze voorstellingen eindelijk begrijp waar men het over heeft in recensies waarin duchtig aan Bausch, Marthaler en Rosas gerefereerd wordt. Je moet verdorie gestudeerd hebben om tegenwoordig de kultuurpagina's van een krant te kunnen doorworstelen.

De sjef kultuur van De Morgen fulmineert tegen te elitaire teatermakers en vraagt zich af waarom er wel veel volk naar amateurteater gaat kijken. Misschien kunnen we het eens onderzoeken, maar ik denk dat het elitaire sfeertje dat rond teater en dans hangt, heel wat mensen afschrikt. Misschien dat recensenten die hun eruditie tentoonspreiden in plaats van mensen te informeren dit beeld niet bepaald uit de wereld helpen. Toen ik hier in Leuven aankwam, was ik verbaasd dat ik als gewone kandidatuurstudent een kaartje voor een Klapstukvoorstelling mocht kopen zonder eerst een theoretische beschouwing rond de symboliek van de leegheid en abstraktie van het menselijke lichaam in de laatste voorstelling van (vul maar in) voor te leggen. Ik mocht binnen! Achteraf las ik wat de dansrecensent van Veto over de voorstelling te zeggen had en ik verdacht hem er eerlijk

gezegd van door de voorstelling heen geslapen te hebben. Veel geblaas en weinig wol. Kunstrukkerij, om een fijn Engels woord te vertalen.

Ik zag bewegende mensen en een choreografie die mij wist te ontroeren, zonder te kunnen zeggen waarom. Nu ik waarschijnlijk evenveel gestudeerd heb als die recensent toen, kan ik nog steeds niet uitleggen waarom ik bijna in tranen naar Rain van Rosas zat te kijken in mei vorig jaar. Het pleit voor Alain Platel dat hij zich in zijn brief aan het Klapstukpubliek in de brochure niet verliest in academisch en danstechnisch gezwam. Hij zou het als choreograaf waarschijnlijk wel kunnen, maar hij houdt het op een weergave van zijn beleving van de gekozen voorstellingen. Men kan inderdaad de vraag stellen of een festival als Klapstuk niet, zoals in de vorige edities, de vinger aan de pols moet houden en moet tonen waar de jonge dansers en choreografen mee bezig zijn. Misschien wel, maar een programma als die van dit jaar heeft zeker ook zijn waarde. Vooral omwille van de lage toegangsprijzen en het aanwezige publiek in Leuven. Er zijn genoeg kunstencentra in Vlaanderen om de jonge mensen dit seizoen te programmeren. Er is natuurlijk ook nog de reguliere Stukprogramma.

Bedankt dus Alain Platel voor het mooie historische overzicht van de ontwikkelingen in de moderne dans sinds Pina Bausch. Proficiat aan de artistieke leiding van het Stuk voor de moedige keuze en sterkte in het ondergaan van de bakken kritiek die waarschijnlijk zullen volgen. En een welgemeende fuck you aan alle dans- en teaterrecensenten die zo nodig moeten tonen dat ze gestudeerd hebben en slimmer zijn dan hun lezers.

Maarten

LUDIT - PC-SHOP

PC - PROMOTIE

Celeron 900MHz

DELL/Optiplex GX150/Celeron 900MHz/128MB RAM/20GB HD/4MB VRAM/128KB Lcache/17" Mon

Intel 815e chipset/Direct AGP/Dual-channel Ultra DMA-66 EIDE controller FDD + CD-ROM x24-48/Audio card/int. Speaker/Ethernet 10-100 I/O: 2 PCI/1AGP/1 PAR/2 SER/2 USB

44.000,-

Pentium 1GHz

DELL/Optiplex GX150/Pentium 1GHz/128MB RAM/20GB HD/4MB VRAM/256KB Lcache/17" Mon

Intel 815e chipset/Direct AGP/Dual-channel Ultra DMA-66 EIDE controller FDD + CD-ROM x24-48/Audio card/int. Speaker/Ethernet 10-100 I/O: 2 PCI/1AGP/1 PAR/2 SER/2 USB

50.000,-

Upgrade naar 256MB	5.000,-
Upgrade Mini-Tower	1.500,-
Upgrade CD R/W ipv CD-ROM	5.500,-
Upgrade DVD ipv CD-ROM	3.000,-
Upgrade Win 2000 ipv Win 98	1.200,-

Prijzen BTW incl.

Bestellen kan U per fax (016/32 29 59) of met E-Mail (met vermelding van studenteninschrijvingsnummer): PC-SHOP@cc.kuleuven.ac.be

Prijswijzigingen zijn mogelijk zonder voorafgaande verwittiging.

Info PC-Shop: tel. 016/32 22 01
p/a: LUDIT de Croylaan 52A

3001 HEVERLEE

3 jaar waarborg: OnSite Next Business Day

C A F E

ORIENT

* van 24/09 tot 15/10/2001

In Leuven zijn er meer cafés dan dagen in een academiejaar. Café Oriënt heeft evenwel een eigen gezicht.

Uw seksualiteit interesseert ons niet

T de studenten die zich vorige week woensdag aan de universiteit inschreven, kregen bij het afhalen van hun kotkit door enkele aktievoerders van de Leuvense studentenbeweging een condoom aangereikt. Sociale Raad (Sora) wou zo protesteren tegen de weigering van de KU Leuven om kondooms in de kotkit te stoppen.

Het begin van het academiejaar betekent voor menig geëngageerd student het ultieme moment om grootse protestakties te ondernemen. Voor alle duidelijkheid: een gevecht met cursussen wordt daar niet onder verstaan. Afgelopen woensdag stilde Sora met haar kondoomaktie de eerste honger.

“Studenten eisen condoomrecht op”; titelde de bijgevoegde flyer en het motto luidde “Na studeren veilig kopuleren”. Uit de verslaggeving achteraf — in het radio-nieuws en in enkele dagbladen — bleek dat het gebeuren kon rekenen op de nodige persbelangstelling.

UNISEKSPAKKET

Als *Student Welcome Pack* vindt de kotkit haar oorsprong in de wereld van de reclame. In het verleden bestond dit pakket uit twee versies: een *mannelijke* met condoom en een *vrouwelijke* met maandverband. De Werkgroep Milieu wilde dit welkomstkonept echter anders invullen en een unisekspakket samenstellen met informatie voor 1ste kanners en een aantal nuttige voorwerpen, zoals een agenda, muismat, vork, zeep en kortingbonnen voor Alma en Acco. Met zo weinig mogelijk papier en zo veel mogelijk tastbaars erin.

De KU Leuven legde slechts één beperking op: geen kondooms in de kotkit. Vorig jaar nam Loko het initiatief over en voegde wél

kondooms toe, waarop het KU Leuven-verdikt luidde dat de verspreiding ervan niet in de Hallen mocht plaatsvinden en dat de studentenbeweging deze zedeloze pakketten dan maar zelf moest uitdelen.

Dit jaar stelde de Vlaamse Vereniging van Studenten de kotkit voor alle hogere onderwijsinstellingen in Vlaanderen samen. Omdat onder andere de Universiteit Gent hierrond strenge etische normen hanteert, kunnen alle instellingen hun veto stellen tegen bepaalde items in het pakket.

ONVERANTWOORD

Aanvankelijk stonden kondooms dit jaar niet op de kotkitlijst. Toen de Leuvense studentenbeweging echter voorstelde om kondooms alsnog in de kit op te nemen, weigerde Van Gerven (koördinator Studentenbeleid), omdat hij meende dat het onverantwoord is om meisjes een condoom te geven. Ook het feit dat er al een folder over Seksueel Overdraagbare Aandoeningen (SOA's) en

ongeplande zwangerschappen in de kit zat, maakte de aanwezigheid van een condoom volgens Van Gerven overbodig. Dat het zowel bij de voor- als tegenstanders om de symboolwaarde draait, is duidelijk. Uit onvrede met dit verbod besloot Sora dus tot actie over te gaan.

Toen de dienst Studentenvoorzieningen om een reactie werd gevraagd, beweerde deze dat het om een misverstand ging. Er zou niets geweigerd zijn aangezien de studenten de formele vraag om een condoom in de kotkit op te nemen nooit hebben gesteld.

ONVOORZIEN

Vraag blijft of sensibilisering rond anti-konceptie en SOA's echt wel zo overbodig is, of jongvolwassenen voldoende van wanten weten. Iedere student heeft vrienden en kennissen die plots met deze problematiek gekonfronteerd worden. Wie heeft bovendien nog nooit zelf met de schrik gezeten? Over het aantal ongeplande zwangerschappen en HIV-besmettingen

dat zich bij studenten voordoet wou men bij de Medische Dienst geen sifers kwijt. Het jaarverslag Studentengezondheidszorg geeft enkel mee dat vorig jaar 142 raadplegingen in verband met de noodpil werden geregistreerd en 9 meisjes voor een abortus kozen.

Informatie over HIV-testen en andere SOA's kan uit dit verslag niet gehaald worden. Maar liefst 15.4 procent van het totaal aantal consultaties bij de Medische Dienst draaiden rond contraceptie en in 0,73 procent van de gevallen vroeg het meisje in kwestie om een zwangerschapstest. Hierbij dient men in het achterhoofd te houden dat niet elke student naar deze dienst stapt. Het is dan ook duidelijk dat aan deze problematiek aandacht besteden nuttig blijft.

Nog één persoonlijke bedenking: deden de aktievoerders door deze stunt niet ongewild mee aan de verfoeilijke kommersie? Als tijdelijk reklamejongens en -meisjes van kondoommerk Zazoo. We vergeven het hen graag.

Hanna Deboes
Stijn Neuteleers

foto: David Luyen

Veto organiseert DTP-kursus

De laatste stap bij het tot stand komen van een Veto is het verzorgen van de lay-out. Eens alle teksten geschreven en foto's genomen zijn, moeten deze elementen — samen met de advertenties — samengebracht worden op een pagina, en dan nog op zo'n manier dat het geheel aantrekkelijk oogt. Dit is een taak voor de DeskTop Publishers, kortweg DTP'ers. DTP houdt in dat drukwerk opgemaakt wordt met behulp van de computer en bij Veto gebeurt dit met het lay-outprogramma QuarkXpress.

Aan welke kwaliteitseisen moet een DTP'er voldoen? Het is iemand die een grafisch oog moet hebben. Hij of zij kan beoordelen of een pagina te vol staat of eerder te leeg is en ziet ook waar een foto het best staat op een pagina. Hij weet verder wanneer een illustratie een ideale manier zou zijn om de pagina levendiger te maken. Een DTP'er merkt dit niet alleen op, hij weet ook hoe hij dit moet overbrengen op zijn computer. DTP'en is vrij eenvoudig te leren; QuarkXpress is een krachtig computerpakket dat je vlug onder de knie kan hebben.

Zoals zo vaak leer je er maar vlot mee werken als je het dikwijls genoeg gebruikt. Ook de creatieve kant kan je leren. Je moet er natuurlijk een zekere aanleg voor hebben, maar meestal is dat niet voldoende. Je dient het te ontwikkelen en ook dit komt met ervaring. Daarom organiseren we bij Veto regelmatig cursussen die je moeten inleiden in de wondere wereld van het maken van een krant.

De volgende cursus is gepland op maandag 8 en dinsdag 9 oktober telkens om 20u. Op de eerste avond leer je de technische kant van de zaak, en op de tweede avond wordt je kunstknobbel aangescherpt. Na die twee avonden ben je nog geen volieder lay-outter, maar je zal in alle geval al een idee hebben of het iets is dat je ligt. Ook zal je merken dat je de basis dan onder de knie hebt. Eens je een paar keertjes de Veto meehelpt maken, zal je al snel de kneepjes van het vak kennen.

Wie interesse heeft voor deze DTP-kursus neemt contact op met Veto, op het telefoonnummer 016/22.44.38, of op veto@veto.student.kuleuven.ac.be. Niet twijfelen is de boodschap!

Kille avonden verdrijven met nieuwe Nieuwsbrief Onderwijs

Leuven onthaalt haar studenten tijdens de eerste weken. Zowel stad, studentenkoepel als universiteit dragen hun steentje bij. Verzuip niet in de aangeboden evenementen, is de goede raad die we de nieuwe studenten meegeven.

De Leuvense Oude Markt vergast de nieuwbakken studenten jaarlijks op het studentenwelkom. De bedoeling van dit evenement is de Leuvense studenten opnieuw welkom te heten in de stad. Natuurlijk ook om de mensen de weg naar de Oude Markt te leren kennen alwaar moeder's geld op professionele manier uit de zak van de nietsvermoedende eerste kanner wordt geklopt. Iets oudere studenten weten dat elders goedkoper bier te verkrijgen valt, maar toch. leuk initiatief.

De stad Leuven biedt de universiteit op de eerste zondag van dit academiejaar een groots opgezet klank- en lichtspektakel aan in het kader van 575 jaar 'je weet wel wat'. Leuven ontvangt haar nietsvermoedende studentenpopulatie op de nodige dosis pokkeherrie bij het binnenkomen van de stad. Het vuurwerk en de lichteffectjes waren leuk, de begeleidende klankband leek ons wat overbodig en had meer weg van de Efteling een tiental jaar geleden.

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) doet ook haar duit in het zakje. Deze week kan je de konditie wat gaan opvijzelen of de sport van je dromen ontdekken op de Sporthappening van Loko-Sportraad. Het openingskonsert van Wawadadakwa van LOKO-Kultuurraad in het stadspark was vorige week ondanks het slechte weer ook een succes.

En uiteraard mag ook de universiteit niet ontbreken in de onthaalactiviteiten. De Mens zal op het eerste UUR KULTUUR de Leuvense studenten het middagspringuur doen vergeten.

In Leuven zijn er de eerste weken activiteiten genoeg om de vrije uurtjes door te komen. Aan de andere kant zit je natuurlijk in Leuven om te studeren, altans de meesten onder ons toch. Daarom laat de universiteit ook op dat vlak de nieuwe student niet in de kou staan. In deze kille herfstmaanden kan je je hart verwarmen aan de nieuwe Nieuwsbrief Onderwijs, nummer elf alweer. Vanaf dit jaar krijgt de Leuvense student een seintje bij het verschijnen van deze onderwijsnieuwsbrief via de wekelijkse e-nieuwsbrief van de KU Leuven.

De Nieuwsbrief Onderwijs bericht over zowat alles wat aktueel is in het Vlaamse en Europese onderwijslandschap. Van de nakende invoering van de bachelor-masterstructuur tot de keuze van het nieuwe toetsplatform Question Mark/Perception and Blackboard.

Voorts wordt in elke versie dieper ingegaan op één hot topic. Deze keer wordt gefokust op akkreditering, de nieuwe vorm van kwaliteitsbewaking die gepaard gaat met het transparanter worden van het onderwijslandschap in het kader van het Bolognaproces. De Vlaams Interuniversitaire Raad (Vlir) heeft vorig academiejaar reeds een standpunt ingenomen over akkreditering. Alles over dit Vlir-standpunt vind je dan ook terug in de nieuwsbrief. Tevens wordt ingegaan op het eindrapport van de commissie-Franssen die de akkreditering in Nederland heeft voorbereid. In de toekomst zal dit akkrediteringstelsel zeker nog zeer aktueel blijven in de Lage Landen. Je mag binnenkort hierover ook een artikelje verwachten in Veto.

(bm)

Om de volgende week reeds je onderwijshonger te stillen, slechts één adres: <http://onderwijsbeleid.rec.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>.

“De liberale burger bestaat niet”

Sinds zaterdag gaat de CVP als CD&V, Christen-Democratisch & Vlaams, door het politieke leven. Wouter Beke, als assistent verbonden aan de afdeling politologie van de KU Leuven, zat de Kongreskommissie van CD&V voor en schreef mee aan de nieuwe inhoud. Veto sprak met hem over het falen van de burgerdemocratie, de nieuwe verhouding met het middenveld en het befaamde centrum-rechtse gat.

Veto: *De CVP kwam voor het eerst sinds jaren in de oppositie terecht. We hebben de helft van deze regeringsperiode achter de rug. Komt de vernieuwing dan niet rijkelijk laat?*

Wouter Beke: «Een politieke partij die zichzelf serieus neemt, streeft ernaar om aan de macht te komen. Dat is op zich niet negatief. Toen ze aan het beleid deelnam, heeft de CVP zich echter te veel gericht op de dagjespolitiek. Men had te weinig tijd en afstandelijkheid om een aantal zaken fundamenteel te herdenken. Nu biedt die kans zich wel. Naast de inhoud werken we ook aan de structuur. De CVP was na de verkiezingen van 1999 niet aangepast aan een situatie zonder ministers en kabinetten. De samenwerking tussen fracties en studiedienst verliep niet optimaal en er was geen traditie van reflectie over het eigen programma.»

«Daar komt nu verandering in. Zo zal de studiedienst voortdurend aan kwaliteitsbewaking doen ongeacht of de partij nu in de regering of de oppositie zit. Aan de communicatie van CD&V zal hard moeten gewerkt worden. Vroeger maakten we de fout om te denken dat via de akties van de ministers ons standpunt voldoende bekend zou raken bij de brede bevolking. Vandaag zien we dat politieke partijen wel nog een autonome rol te spelen hebben, hoewel dat ook niet een hypokriete rol mag zijn.»

Veto: *Worden de verkiezingen van 2003 het moment van de waarheid voor CD&V? Dreigt er een bestaanscrisis bij een tegenvallend resultaat?*

Beke: «Iedereen moet een eigen evaluatie maken van hetgeen CD&V nu vooropstelt. En indien iemand niet overtuigd is, dan moet hij het nú zeggen. Het kan niet om nu voor de lieve vrede te zwijgen en te volgen om dan bij de eerstvolgende gelegenheid het roer volledig om te draaien. De kiezer zou zoiets ook niet begrijpen. Tegenstellingen bestaan echter in alle partijen, en zeker in een volkspartij. Wij trachten te komen tot een overeenstemming en zullen verschillen dus niet exploiteren. Een zekere loyaliteit wordt toch van iedereen verwacht, hoewel men het natuurlijk niet eens hoeft te zijn over alle punten en komma's.»

WAARDEN

Veto: *Verbaast het u dat CD&V als conservatief wordt versleten?*

Beke: «Dat wij als waardebehoudend worden getipeerd, is niet verkeerd. De kunst zit hem in het bewandelen van nieuwe wegen met die waarden. Opkomen voor het gezin is misschien konserwatief, maar wij hebben ook aandacht voor holebi-relaties. Wij pleiten voor een statuut voor het zorgouderschap. Je zit echter met een aantal grensvragen. CD&V is niet tegen euthanasie in alle gevallen of zegt ook niet dat iedereen die drugs gebruikt, onmiddellijk moet gestraft worden. De vraag is welke signalen je uitzendt en wat de betekenis is van de norm. Als de wettelijke norm niet langer overeenstemt met de feitelijke gedragingen, geloven wij niet dat je de norm maar moet verleggen. Het is niet omdat sommigen door het rode licht rijden, dat de verkeerslichten moeten worden afgeschaft. Uitzonderingsituaties bepalen de norm niet.»

Veto: *Een aantal progressieve filosofen en soci-*

ologen hebben een oproep gedaan opdat CD&V zich wat rechtser zou positioneren om Blokkiezers terug te halen. Vult CD&V nu dat centrum-rechtse gat op?

Beke: «Dat is een mogelijke strategie en misschien wel een legitieme vraag die ook bij sommige van onze mensen leeft. Maar het is niet de keuze die CD&V heeft gemaakt. Het wegnemen van de voedingsbodemp van het Vlaams Blok is een betere keuze. Je kunt als partij ook niet zomaar een plek uitkiezen binnen het politieke assenstelsel waar veel kiezers zitten en dan een paar thema's gaan bespelen. Het Blok bestrijdt je niet door hun thema's achterna te hollen. Wij kiezen voor het versterken van het sociale weefsel en de menselijke zekerheid.»

Veto: *Geert Bourgeois gelooft in het kommunautarisme, een uit de Angelsaksische wereld afkomstige stroming die het gemeenschapsdenken benadrukt. Bestaan hier geen overeenkomsten met CD&V?*

Beke: «Er zijn zeer weinig verschillen. We laten ons soms ook door dezelfde auteurs inspireren, zoals Robert Putnam. Het is voorlopig moeilijk in te schatten wat voor partij Bourgeois tot stand wil brengen. Het is overigens niet de eerste toenadering tussen de CVP en de Volksunie. In 1994 waren er reeds gesprekken maar die zijn afgesprongen door persoonlijke ambities.»

NETWERKEN

Veto: *In een vrije tribune in De Standaard heeft u onlangs een pleidooi gehouden voor het middenveld als noodzakelijke link tussen burger en staat. Wat is dat middenveld precies?*

Beke: «Het klassieke middenveld zijn organisaties zoals vakbonden en ziekenfondsen. Ik wil het echter breder zien. Het zijn alle organisaties die werken aan de ontplooiing van mensen en daarbij een groot vertrouwen hebben in het maatschappelijk leven. Ze geven de mensen zekerheid. Ook andere lokale, nationale en zelfs internationale organisaties vervullen die rol. Die verenigingen houden zich echter niet alleen bezig

hebben vaak geen stem in onze verzorgingsstaat. Voor de staat is het natuurlijk vervelend als bijvoorbeeld arbeiders, studenten of patiënten zich groeperen en opkomen voor hun rechten. Zeker als ook de staat zelf in de verdrukking komt zoals in de jaren tachtig.»

Veto: *Guy Verhofstadt bekritiseerde toen in zijn Burgermanifesten het middenveld en verweet hen enkel zicht te hebben op de eigen belangen. Was zijn kritiek terecht?*

Beke: «De kritiek op het middenveld en meer bepaald de zuilen heeft niet alleen een politieke oorsprong. Ook sociologen hielden er zich in de jaren zestig en zeventig mee bezig gehouden. Het proefschrift van Luc Huyse uit 1956 was hiertoe de eerste aanzet. Volgens hen had de verzuiling een aantal negatieve bijwerkingen, met name dat je een passieve brede massa had, die geleid werd door een kleine politieke elite. De positieve effecten werden uit het oog verloren. Als CD&V hebben wij hier wel aandacht voor omdat ook uit nieuw onderzoek blijkt dat het middenveld het zogenaamde sociale kapitaal verhoogt.»

Veto: *Volgens liberale denkers is de oplossing voor het gevoel van onmacht van de burger het invoeren van een rechtstreekse democratie. Kan zo de kloof met de burger worden gedicht?*

Beke: «Wij geloven niet in mechanismen zoals het referendum of de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester als enige middel om de kloof met de politiek te dichten. Uit onderzoek leren we dat de bevolking buiten lokale thema's niet echt vragende partij is voor referenda. Die zaken kunnen wel in aanvullende orde werken, maar de rationeel-kalkulerende en hoog opgeleide burger die alles precies opvolgt, is

vorige regering. Nu pleit men voor het primaat van de politiek zonder betrokkenheid van andere actoren. Dat gaat niet zonder problemen. Ik verwijs naar de zorgverzekering en de onderwijsproblematiek. Die aanpak roept weerstand op en ondergraaft de democratische functie van het middenveld. De Copernicusbevraging is hier een tipisch voorbeeld van. Iedereen kreeg zeggend de kans om via tien redelijk domme vragen mee te beslissen over hoe de administratie er zal uitzien. De vakbonden hebben daar terecht opgemerkt dat de primatuur van de politiek wordt misbruikt om een beleid te plebissiteren. Wie kent immers de inhoud van het Copernicus-plan? Actoren die wel konden meepraten, bleven buitenspel staan.»

Veto: *Politici argumenteren dat er weinig controle bestaat over de besteding van middelen door vakbonden en ziekenfondsen. Moeten er geen normen komen inzake transparantie?*

Beke: «In het verleden is al aangetoond dat het middenveld niet méér kost dan in het geval de overheid zelf bepaalde diensten zou aanbieden. Andere kenmerken zijn historisch bepaald, zoals de afwezigheid van rechtspersoonlijkheid bij vakbonden. De omvang van de stakingskas blijft dus een goed bewaard geheim, net omdat dit het krachtigste wapen is van de vakbeweging. Als het middenveld verder nog het sociale kapitaal doet groeien, dan vind ik dat daar een vergoeding tegenover mag staan. Ik stel overigens vast dat heel wat gemeenten tegenwoordig zelf jeugdorganisaties of buurtnetwerken oprichten en bestaande initiatieven uit de markt verdringen. We kiezen hier voor het stimuleren van die bestaande organisaties.»

STAGE

Veto: *Ook nieuwe sociale bewegingen winnen aan belang. Hoe kijkt CD&V aan tegen de beweging van de 'antiglobalisten'?*

Beke: «De internationale vrije markt is op zich niet slecht. Ook niet-goevernementele organisaties (ngo's) spelen daarin een rol.

Wij pleiten echter ook voor een sterke politieke tegenmacht. Ik pleit voor een G32, waarin naast de acht rijkste landen, ook nog eens de acht grootste bedrijven, de acht grootste ngo's en de acht armste landen zitting hebben. Dan krijg je een dynamiek die zowel rekening houdt met de arme landen als de *civil society*. In de vorige eeuw waren vakbonden overigens ook nieuw en wist de politiek niet hoe daar een antwoord op te bieden. Uiteindelijk heeft men zich aangepast, maar ook de vakbonden zelf hebben hun strategie moeten wijzigen. We moeten tot een model komen van konsertatie in plaats van kontestatatie.»

Veto: *Tot slot een persoonlijke vraag. Als academicus zit u ook in de politiek. Valt dit goed te combineren?*

Beke: «De afgelopen periode heb ik als zeer leerrijk ervaren. Het is inderdaad niet gebruikelijk in Vlaanderen, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Nederland, dat academici zich mengen in het politieke debat. Voor de scherpte van de inhoudelijke discussie is een grotere interferentie tussen de twee milieus wel goed. Ik kan dus al mijn collega's aanraden om ook een politieke 'stage' te lopen bij de partij waarmee zij zich verbonden voelen.»

Thomas Leys

(foto Archief)

met de eigen buurt, maar zij bouwen aan het sociale weefsel en de netwerken tussen mensen.»

Veto: *Wanneer mensen aansluiten bij een ziekenfonds, dan doen zij dit toch in de eerste plaats voor de diensten die ze kunnen krijgen en niet zozeer voor het sociale weefsel?*

Beke: «Het gros van de mensen ziet die organisaties inderdaad slechts in hun dienstverlenende functie. Aan de andere kant zijn dat ook belangrijke behartigers van hun belangen, bijvoorbeeld tegenover de sociale zekerheid. Individuele patiënten

een fictie. Veel mensen vormen hun mening op grond van impulsiviteit en andere factoren. Het ideaalbeeld van de liberale burger bestaat enkel in een klein segment van de bevolking. Jan Modaal is daarin niet langer vertegenwoordigd en je krijgt een soort van elitedemocratie.»

Veto: *De regeringsverklaring van de paars-groene regering richt zich nochtans rechtstreeks naar die Jan Modaal. Hij wordt gezien als een klant van de overheid zonder dat hier tussentijdse organen aan te pas komen.*

Beke: «Dat is het grote contrast met de

Welkom bij het leger van de eeuwige daklozen

Tet woelt weer eens in het land van de heilige huisjes. Vorige week kon u hier al lezen wat men bij het schepencollege verstaat onder de term indexering en waarom zo'n indexering best tijdens de vakantieperiode doorgevoerd wordt: de stad Leuven heeft beslist om over te gaan tot een indexering van de zogenaamde kottaks van 1500 frank tot 3025 frank.

Aktie kon niet uitblijven, maar in de raadzaal op de Grote Markt hield men zich Oost-Indisch doof voor het studentenverzet. De discussie werd geopend en even later weer gesloten; het agendapunt is na stemming ongewijzigd aangenomen. In de hele polemiek tussen studenten en stadsbestuur zouden we echter bijna vergeten dat de maatregel op alle 'niet-inwoners van de stad' slaat.

Het behoeft geen ellenlang betoog dat de verdubbeling van de stadsbelasting "op het in huur geven van kamers en woningen aan niet-inwoners" de stadsfinanciën op een substantiële, ludieke en risikoloze — niet-inwoners zijn niet-stemmers — manier zal spijzen. En in principe zou deze belasting de huurder zelfs niet mogen treffen. Zo stelde burgemeester Tobback de Vetolezer vorige week nog in een interview gerust: "Die belasting wordt geheven op de eigenaar. Dat kan eventueel invloed hebben op de student (lees: niet-inwoner, *tl*), maar dat moet niet en daar hoeven wij ons ook niet mee bezig te houden". En ja, de eigenaar kan de belasting doorrekenen naar de huurder. En nee, de eigenaar wordt niet verondersteld dit te doen, maar indien dit toch gebeurt, *hoeft* de stad zich daar niet mee bezig te houden.

In tegenstelling tot wat de verantwoordelijke politici laten uitschijnen, is de doelgroep hier niet de eigenaars, maar wel de niet-inwoners die blijkens de verschillende teksten en verklaringen nog maar eens zonder verweer tegenover de eigenaars worden geplaatst. Of zoals Tobback het stelde: "Dat is de verhouding tussen de student en de eigenaar." Uit diezelfde teksten wordt meteen ook duidelijk dat we de eerste slachtoffers wellicht niet in de massa studenten moeten gaan zoeken die wekelijks met de auto naar de grote universiteitsstad komen afgezaakt. Een groep die duidelijk gekend is bij het Leuvense stadsbestuur. Erger is het gesteld met de andere categorieën niet-inwoners; de socio-economisch achtergestelde student of kandidaat-student en de eeuwige daklozen.

Deze laatsten zijn een moeilijk te definiëren groep mensen die vastzitten in een aantal armoedevalen en veelal reeds enkele generaties het slachtoffer zijn van structurele armoede. Stel je even voor: je wordt *per ongeluk* geboren in een bescheiden arbeidersgezin met drie kinderen en je vader — enige kostwinner — overlijdt op jonge leeftijd. De huurwoning was al enkele jaren duidelijk te krap en de eigenaar investeerde reeds geruime tijd niet meer, maar de plannen om ruimer, zonniger en hygiënischer te gaan wonen, worden, na enkele keren te zijn uitgesteld, nu noodgedwongen definitief opgeborgen. Met wat geluk word je meteen ingeschreven voor de alledaagse onderbetaalde sleur, maar als het nu ook in je beroepsopleiding nog eventjes niet meezit, word je al vlug herleid tot een statistisch gegeven waarop men noch bij het OCMW, noch bij de RVA zit te wachten. Zo maakt men in Leuven

gretig gebruik van de studenten en het tijdelijk karakter van hun verblijf in de stad om een uitgebreide selectie te houden aan de toegang tot het OCMW en een aantal fundamentele rechten.

STATISTIEKEN

Uit tal van onderzoeken blijkt dat steeds meer mensen uit de boot van de actieve welvaartstaat vallen. Nooit voorheen waren er zoveel begrippen om de structurele vormen van armoede en uitsluiting te duiden. Voor het eerst worden concepten als 'het recht op wonen', 'het recht op basis-mobiliteit' en 'het recht op een minimum aan nutsvoorzieningen' in officiële beleidsverklaringen en in wetteksten opgenomen. De enige, maar blijkbaar wel hardnekkige lakune, is dat het gros van deze fundamentele rechten nauwelijks of niet afdwingbaar zijn. Men weigert te raken aan de totaal scheefgetrokken machtsverhoudingen die aan de basis liggen van tal van uitsluitingen, en het beleid blijft veelal afgestemd op zij die hebben, zij die mee zijn. Zo is het bijvoorbeeld duidelijk dat de financieel zwaksten onder ons het eerst getroffen zullen worden door een verdubbeling van de kottaks, zonder dat zij hierbij enige concrete bescherming genieten.

Het debat over het kamerdekreet is minstens even illustratief. In het reeds aangehaalde interview verwijst de burger-vader wat smalend naar het betreffend dekreet: "Als ik zie aan welke voorwaarden mijn overbuur-kotbaas moet voldoen, dan kan ik eigenlijk mijn eigen kleinkinderen niet meer thuis laten overnachten." In andere tijden toonde het stadsbestuur zich anders nog een vurig voorvechter van deze absurde kwaliteitsnormen. Een rood aanlopende schepen van huisvesting, de SP'er Jaak Brepoels, dreigde er zelfs mee zijn rode vlag van de zolder te halen en uit protest tegen de studentenbetoging aan de kant van het parcours post te vatten. Het dekreet werd zonder al te veel problemen en met de steun van de SP goedgekeurd. De vraag van

de studenten om via richtprijzen een minimumgreep op de markt te behouden bleef onbeantwoord. Al hapert het soms wel wat met de controles, de woon-situatie is er voor het gros van de studenten sterk op vooruit gegaan. Het leidt echter geen

twijfel dat er — tenzij men een indexering van de studiebeurzen doorvoert geïnspireerd op Leuven's model — door dit dekreet voor heel wat potentiële studenten een belangrijke financiële drempel wordt gescha-pen. En net als bij de kottaks wordt er hier ook aan de woonzekerheid geraakt van niet-studenten die noodgedwongen in een precaire woonsituatie verkeren, zonder dat men hen ook maar enig reëel afdwingbaar alternatief aanbiedt. In beide voorbeelden reddede KU Leuven haar vel en wist de markt van grote vastgoedmakelaars zich aan de situatie te verrijken.

Door de aanwezigheid van een belangrijke groep (kapitaalkrachtige) studenten op de woningmarkt, krijg je een serieuze toename van de gemiddelde huurprijzen. Gezinswoningen worden omgebouwd tot studentenhuisen en men kan al gauw het dubbele van de normale huur opstrijken. Dit fenomeen heeft tot gevolg dat je met een ernstige vorm van (gedwongen) stads-vlucht komt te zitten. Om die stadsvlucht aan te pakken heeft het stadsbestuur de ongebreidelde groei van de kamermarkt

en het OCMW - na meer dan twintig jaar leegstand nog geen frank belasting heeft betaald. Deze minder fraaie kant van het beleid wordt niet enkel (bewust) verwaarloosd, maar ze gaat ook gepaard met een ongezonde dosis geheimdoenerij en elkaar tegensprekende verklaringen.

Eksemplarisch is zonder enige twijfel het dossier van de Vaartstraat 9. Het betreft hier een groot appartementsblok schuin tegenover het gerechtsgebouw, pal in het hart van de stad. Het pand was reeds enkele jaren aan het verloederen en de eigenaar weigerde een aantal noodzakelijke infrastructuurwerken uit te voeren. In december 1997 wordt het schepen Brepoels eensklaps allemaal te veel; de bewoners krijgen zeven dagen de tijd om het gebouw te ontruimen. De eigenaar kan de situatie niet meer aan en uiteindelijk houdt hij er nog wat cash aan over. De groep huurders was samengesteld uit een aantal OCMW-steuntrekkers en vluchtelingen met en zonder papieren. Het gebeurde ook wel eens dat er meerdere maanden iemand leefde zonder maandelijks de 5500 frank neer te tellen die de eigenaar durfde vragen voor zijn konijnenkoten zonder sanitair. Een groep Leuvense OCMW-steuntrekkers — waarvoor de malafide eigenaar trouw huur kreeg doorgestort door het OCMW, dat nochtans op de hoogte was van de erbarmelijke leefomstandigheden — werd *overgeplaatst* naar een leegstaande vleugel van het vroegere interneringencentrum in Lovenjoel. Waar Lovenjoel precies ligt? Juist, ja. De anderen werden naar hun respectievelijke OCMW's doorgestuurd en de mensen zonder papieren bestonden officieel niet. Aan dit laatste konden noch een aantal (internationale) rechten, noch de vrieskou iets veranderen. Daags voor de regularisatieprocedure werd er in Leuven in alle stilte nog een kleine schoonmaakbeurt gehouden.

(foto archief) Toen het geheel door een actie in de persbelangstelling kwam, was er van de hele spoedontzuiming niets aan en had het huis nooit mensen zonder papieren gehuisvest. Men raakte stilaan verstrikt in een web van leugens en uiteindelijk hield Tobback het bij een droge "als er al mensen zonder papieren zitten, dan is dat niet mijn bevoegdheid". Intussen staat het gebouw bijna twee jaar leeg, wachtend op een nieuwe bestemming conform het dekreet en vooral wachtend op *nieuwe* (studenten-)bewoners.

De stad wil kost wat kost gezinnen uit de middelste inkomensklasse naar Leuven trekken of in Leuven houden en heeft daar heel wat zwaar gesubsidieerde inspanningen voor over (denk maar aan de Vel-site, het Klein-Begijnhof.). Globaal gezien blijkt echter dat deze groep mensen verhoudingsgewijs met een veel groter deel van de koek gaat lopen dan de socio-economisch zwakste groepen (zie Veto jg 27, nr. 16, p 6). Nog geen tien procent van de volledige overheidsteun in Vlaanderen inzake huisvesting gaat naar de twintig procent armsten. Ook in Leuven wordt een belangrijke groep van de markt verdrongen: "zij die hier goedkoop een dak boven het hoofd hebben (of hadden)" en niet kunnen kiezen om te vluchten.

Thierry Laenen

kordaat aangepakt en heeft ze een aantal buurtontwikkelingsprojecten opgezet. Maar Leuven heeft geen probleem met haar studenten, het lijkt eerder een bij tijden moeilijk verstandshuwelijk.

LOVENJOEL

Minder leuk vindt ze blijkbaar het feit dat er "een aantal kansarmen zijn die hier goedkoop een dak boven hun hoofd hebben". Zo zou men zonder problemen kunnen vaststellen dat onze gekleurde medemens procentueel gezien heel wat vaker gekonfronteerd wordt met onbewoonbaarheidsverklaringen. Ook gaan de gevolgen van maatregelen ter verbetering van de woonsituatie vaak ten koste van de bewoners zelf. En terwijl Brepoels enkele jaren geleden een prijs voor de 'registratie van de leegstand' in de wacht sleepte, kan het aantal noodwoningen in Leuven op de vingers van een hand geteld worden, en worden mensen in woningnood bij het OCMW naar huis gestuurd met een print van de huurwoningen uit een lokaal blaadje. Een dakloze heeft er geen boodschap aan dat de schande van de stad (de leegstaande vleugel van het Sint-Pieterszieken-huis, *tl*) wel geïnventariseerd staat, maar door een truukje van de eigenaars — in casu de KU Leuven

EEN KOT HUREN IS NIET EVIDENT

Kamerprijzen woekeren rustig voort

Beweren dat studeren duur is, is een open deur intrappen. Dat studeren bovendien steeds duurder wordt, is minder bekend. Dat de toenemende huurlast daarin een belangrijke rol speelt, willen sommigen zelfs helemaal niet geweten hebben. Een vooralsnog ongepubliceerd onderzoek — dat Veto kon inkijken — peilt naar de woonverwachtingen van studenten.

Rond de millenniumwende voerde het Hoger Instituut voor Arbeid (Hiva) in samenwerking met de vakgroep onderwijskunde van de Rijksuniversiteit Gent, na dertien jaar opnieuw een degelijk studiekostenonderzoek uit. Dit onderzoek stelde een opmerkelijke stijging van de netto-studiekost van studenten hoger onderwijs in Vlaanderen vast. Dit is de kostenstijging voor hogere studies die bovenop de gewone index-stijging komt. Voor universiteitstudenten op kot was de studiekost in 1998 met tweeënveertig procent gestegen ten opzichte van 1986. Medestudenten die thuis bleven wonen, betaalden 35 procent meer voor hun universitaire studies.

ZWART

De kosteninflatie in vergelijking met 1986 laat zich verklaren door de informatisering van onze samenleving en ons onderwijs. De dag van vandaag is een computer voor studenten een absolute must. 1986-1987 is ook het jaar van het Sint-Annaplan waardoor de onderwijssector in één klap tweeëntwintig miljard moest inleveren. Een klap die de democratisering van het onderwijs nooit te boven is gekomen. Sinds dat zwarte jaar werden de inschrijvingsgelden door de overheid vrijgegeven met een maximumgrens van twintigduizend frank. De drastische stijging van inschrijvingsgelden sindsdien weegt uiteraard door in de algemene studiekost.

Het verschil in kosten tussen kotstudenten en thuisstudenten valt echter volledig toe te schrijven aan de gestegen huurlasten. In 1998 maakte de huur 58,5 procent uit van het totale studiebudget van een universiteitstudent. In 1986 was dat nog 53,7 procent. In netto-terminen zijn de uitgaven voor huur dus toegenomen met 57 procent. Een toename als gevolg van recente regelgevingen om de kwaliteit van kamers te verbeteren. Deze toename reflecteert allicht ook een relatieve schaarste, aldus de Hiva-studie.

Het kamerdecreet uit 1996 koppelde kwaliteits- en veiligheidsnormen aanvaankelijk aan righthuurprijzen. Na de paars-groene regeringswissel werden die laatste uit de wettekst geschrapt. De kamerprijzen bleven dus overgeleverd aan de wetten van vraag en aanbod. Net als de rest van de Belgische woningmarkt overigens. De dito prijsstijgingen zijn dus niet het probleem van studenten alleen, in het algemeen stegen ze over de jaren veel sterker dan de levensduurte. De afgelopen vijftien jaar liepen de huurprijzen zesenvetig procent uit op de inflatie. Het jaarboek armoede en sociale uitsluiting waarschuwt dat de prijsstijgingen

vooral de lagere segmenten van de huurmarkt treffen.

KLIM

Ook in Leuven stegen in de periode 1986-1998 de kamerprijzen van gemiddeld 4502 naar 7833 frank. En ze bleven stijgen tot 8489 frank huur het afgelopen academiejaar. Dat met een dergelijk steile klim de prijsverwachtingen achterop hinken, blijkt uit een nog te publiceren studie van Diane Smedts in opdracht van de dienst Studentenvoorzieningen. Van de aspirant-studenten die beweren zicht te hebben op de prijzen, denkt de overgrote meerderheid (85,4 procent) dat de gemiddelde kamerprijs onder 8000 frank ligt. Iets meer dan de helft denkt zelfs te weten dat die onder de 7000 frank in de maand duikt. Op het moment van de bevraging telde de Leuvense student nochtans gemiddeld 7833 frank huur neer voor een kot.

De student betaalt voor zijn of haar kotleven dus een hoge prijs. De verwachte kostprijs — hoewel die nog gevoelig goedkoper uitvalt dan de werkelijkheid — wordt door studenten en hun ouders aangehaald als het belangrijkste nadeel van een studentenkot. Maar de tijdsbesparing door de

ten. De studie van Smedts bewijst dat het belang dat een student hecht aan bepaalde voorzieningen of comfortelementen, niet weerspiegeld wordt in de prijs die hij of zij ervoor over heeft.

Kop

Leuven scoort nochtans beter dan de overige onderwijssteden voor wat het studentenleven betreft. Volgens de Hiva-studie zit gemiddeld slechts 58 procent van de universiteitstudenten op kot. De KU Leuven zit daar gevoelig boven omdat het in tegenstelling tot Gent en Antwerpen over het ganse Vlaamse land rekruteert. Ook de uitstraling als historisch gegroeide studentenstad geeft het kotleven extra schwing. Maar specifiek voor Leuven is ook de kotenvraag van de groeiende groep hogeschoolstudenten. Meer dan in andere steden bestaat in Leuven de hogescholenpopulatie uit gebuilde universiteitstudenten die verspringen van onderwijsnivo maar het niet zien zitten om hun verworven zelfstandigheid op te geven en terug thuis in te trekken. Met als gevolg dat in het Leuvense scenario relatief meer hogeschoolstudenten uit lagere inkomenscategorieën tot voor kort naast een beurs grepen omdat ze officieel hun jaar overdeden. Bovendien

verleden stelde men het marktvolume dat nodig was om prijsbeheersend te kunnen optreden op een derde van de kamermarkt. Overbodig te stellen dat die norm nooit gehaald werd. Vandaag baten studentenvoorzieningen van de KU Leuven een kleine drieduizend gesubsidieerde kamers uit terwijl de stad Leuven de kamermarkt schat op een dertigduizend kamers.

MADAM

De situatie is verre van rooskleurig: de sociale sektor van de universiteit zit al in een besparingsscenario en heeft zelfs niet de middelen om haar bestaande residenties op te lappen of te onderhouden — laat staan om er nieuwe neer te poten. Daarom werkte de dienst Studentenvoorzieningen dit jaar een blauwdruk uit voor de ideale studentenhuysvesting. Dit document — beter bekend onder de naam Architraaf — wou de visie van Studentenvoorzieningen op studentenkamers en de bijhorende wooncultuur promoten bij de universitaire overheid maar ook bij potentiële privé-investeerders. Het initiatief kende tot nu toe weinig bijval, noch bij de KU Leuven noch bij derden. De moeilijk te nemen hindernis voor deze laatste is het vergun-

ningenbeleid van de stad, sinds 1997 medeverantwoordelijk voor de schaarste op de kotmarkt.

Voor het eerst in jaren lijkt de stad Leuven bereid tot iets wat lijkt op een toegemoetkoming aan de studenten. Op het schepencollege vorige week viel het voorstel om de kamerstop te versoepelen. Konkreet verbindt de stad zich ertoe om een gunstig advies te geven voor koten boven winkels. Dat idee is overgewaaid uit Maastricht. Daar gebeurde de ontsluiting van de leegstaande verdiepingen boven winkelpanden op

(foto: archief)

nabijheid van de leslokalen, de gewonnen zelfstandigheid en de vlottere sociale contacten van de kotstudent zijn pluspunten die de weegschaal in het voordeel van een kot doen doorslaan. Slechts acht op honderd bevraagde aspirant-studenten wil niet op kot gaan tegenover maar liefst 83,5 procent die de intentie heeft om het komend academiejaar een studententverblijf in de buurt van de universiteit of hogeschool te zoeken.

Die intenties lijken evenwel serieus af te knappen op de Leuvense kamermarkt. Het volgende academiejaar zat immers maar 76,2 procent van de universiteitstudenten in Leuven of omstreken op kot. De bewering van burgemeester Louis Tobback vorige week in Veto dat de prijsstijgingen de verantwoordelijkheid zijn van de studenten die steeds meer kunnen en willen betalen, gaat dus niet op. In 1998 werd de aankomende student slechts bereid gevonden om 6886 frank per maand op te ho-

telt het hoger niet-universitair onderwijs van één cyclus sowieso meer beursstudenten: bijna een kwart (23,5 procent) is beurgerechtigd tegenover 16,5 procent in het universitair onderwijs. De vraag naar goedkope huisvesting is voor hogeschoolstudenten dus meer dan gerechtvaardigd.

De sociale voorzieningen van de hogescholen missen echter de financiële draagkracht om zelf residenties te bouwen waarin ze hun studenten betoelaagde kamers kunnen aanbieden. Een hogeschoolstudent krijgt immers aanzienlijk minder sociale gelden dan een universiteitstudent die goed is voor een flinke 9000 per kop. Hoewel de Vlaamse regering een gelijkschakeling op het universitaire nivo in haar regeringsverklaring heeft opgenomen, is het inhaalmanoeuvre tot nu toe blijven steken op een 6000 frank per student.

Betoelaagde residenties zouden nochtans de krappe kamermarkt en huizenhoge kamerprijzen kunnen verlichten. In het

doordachte wijze. Een gemeenschappelijk fonds tussen de universiteit en de stad begeleidde de weg naar winkel-wooncomplexen met aparte ingangen en de inrichting van binnenpleintjes.

De stad maakt een tweede knieval voor huizen waarin meer dan de helft van de vloeroppervlakte benut blijft als gezinswoning. In die panden mogen maximaal drie studentenkamers worden ingericht. Op die manier probeert de stad haar functionele mikts tussen permanent en tijdelijk wonen en de andere stedelijke activiteiten vorm te geven. Nochtans krijgt sociale controle in de vorm van inwonende begeleiding en sluitingsuren een hoogst negatieve lading in de ongepubliceerde studie over de verwachtingen van de kotstudent. De nieuwe lichte studenten is niet meer gediend met een kotmadam. Het blijft dus wachten op een echt studentvriendelijke huisvestingspolitiek.

Nele Spaas

Van kleine broer tot regionale integratie

De tweede binnenplaats van het Van Dale-college, een van de weinige plaatsen die nog rust uitademt. Eens in het kantoor van het LEUVENS Netwerk voor Sociale Voorzieningen (Lens) is daar echter nog weinig van te merken.

Koördinator Anne-Mie Meers haakt vermoed de telefoon in: "Daar had ik opnieuw zo'n studente aan de lijn. Ze heeft een inschrijvingsbewijs nodig voor haar beursaanvraag, maar dat krijgt ze pas als ze kan bewijzen dat ze beursgerechtigd is. Een vicieuze sirkel!" Ondertussen is ook voorzitter Rob Vanmaele binnengekomen. Een gesprek over ramen, residenties en regionalisering.

Veto: *Lens heeft een raamovereenkomst met de Katholieke Universiteit Leuven. Wat houdt dat precies in?*

Lens: «Het komt erop neer dat wij jaarlijks een som geld betalen aan de universiteit. In ruil mogen studenten van de Katholieke Hogeschool Leuven (KHLeuven) gebruik maken van de sociale voorzieningen van de KU Leuven: jobdienst, sociale dienst, huisvestingsdienst, juridische dienst, medisch centrum, Alma. Voor psychosociale diensten hebben we verkozen samen te werken met het privee-initiatief Cheobs (Centrum voor Heroriëntering en Begeleiding van Studenten). Eigenlijk is er op het gebied van sociale voorzieningen nog maar één ongelijkheid tussen KHLeuven-studenten en hun kollega's aan de universiteit: onze studenten hebben geen toegang tot de universitaire residenties.»

Veto: *Waarom zitten die niet in de raamovereenkomst?*

Lens: «Toen in 1996 de eerste raamovereenkomst getekend werd, kreeg een hogeschoolstudent nog maar zo'n drieduizend frank sociale toelage per jaar; dat was zesduizend frank minder dan universiteitstudenten. Voor het weinige geld dat wij konden betalen, bood de universiteit ons toch al die verschillende diensten aan. We waren toen blij dat we zoveel kregen. Eigenlijk was van meet af aan duidelijk dat er van gebruik van de residenties geen sprake kon zijn. Intussen zijn de sociale toelagen voor hogeschoolstudenten wel verdubbeld. Wij dragen nu een stuk meer bij dan vijf jaar geleden. Combineer dat met de huidige problemen rond huisvesting en er is reden genoeg om de discussie te heropenen.»

DENKEN

Veto: *De Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) geeft de KU Leuven advies over dit soort aangelegenheden. Lens is echter niet vertegenwoordigd in RvS. Hebben jullie dan helemaal geen inspraak in de bestemming van het geld?*

Lens: Formeel hebben wij geen toegang tot de overlegorganen. Wel overleggen we tweemaal per jaar met Jan De Vuyst en Dirk Van Gerven, (respektievelijk directeur Studentenvoorzieningen en koördinator Studentenebeleid KU Leuven, sk, bd). Op termijn zouden we moeten evolueren naar een regionale structuur voor sociale voorzieningen waarin alle Leuvense partners hun zegje hebben. Zolang de bestaande structuur blijft bestaan, kunnen we eigenlijk niet meer dan opkijken naar grote broer. Meedenken is er nog niet echt bij.»

Veto: *Wat doet Lens dan wel voor KHLeuven-studenten op het gebied van huisvesting?*

Lens: «We zijn er ons van bewust dat een kot de grootste hap neemt uit het budget van een student. Jammer genoeg staan

onze middelen ons niet toe om zelf residenties te bouwen. Daarom hebben we een traukje uitgehaald. In het gebouw van het departement verpleegkunde en vroedkunde zijn honderdtachtig studentenkamers. Die worden beheerd door de vzw Sint-Elisabeth, nog een overblijfsel van voor de fusie. Oorspronkelijk mochten enkel meisjesstudenten verpleeg- of vroedkunde zo'n kamer huren. Nu heeft Lens een overeenkomst gesloten met de vzw, zodat een aantal kamers vrijkomen voor meisjes van andere departementen. In het begin waren dat twintig kamers en nu zijn het er al zestig. Beursstudenten krijgen geen speciale voorrang bij de toewijzing van de kamers. We willen immers niet dat de huurders gestigmatiseerd worden. Wel is het zo dat de

prijzen erg laag liggen: tussen 3500 en 6500 frank, afhankelijk van de grootte van de kamer. In de praktijk komen er dus toch veel beursstudenten terecht. Voor jongensstudenten huurt Lens residentie Herebos: veertien kamers in het seminarie. Hier hebben beursstudenten wel voorrang en wordt de huurprijs ook aangepast aan de financiële situatie van de student.»

AFGEKNAPT

Veto: *Kunnen mindervalide KHLeuven-studenten ook ergens terecht?*

Lens: «Dat is een moeilijk punt. Lens wil hiervan een absolute prioriteit maken, maar onderhandelingen met eigenaars van gebouwen zijn afgeknapt. Wij boden aan alle verbouwingen te doen en de verhuur van de kamers te garanderen, maar door de kamerschaarste krijgen eigenaars hun kamers ook zonder al die poespas gemakkelijk verhuurd. Op dit moment hebben we dus niets voor mindervalide studenten. Enkel de goodwill van de universiteit: die stelt een kamer ter beschikking aan een KHLeuven-student in een rolstoel. Tegen betaling door Lens weliswaar.»

Veto: *Het gebouw van het departement verpleeg- en vroedkunde is eigendom van de KU Leuven. Wat als die beslist het een andere bestemming te geven of af te breken?*

Lens: «Dan blijven er twee pistes over. Ofwel denken we niet meer aan residenties; ofwel moeten we kopen of huren, maar dat kunnen we niet alleen. Daarvoor heb je een regionaal samenwerkingsverband nodig.»

Veto: *Vlakbij ligt nog een ziekenhuis: Sint-Pieters. Was dat niks om een studentenresidentie van te maken?*

Lens (korte stilte, glimlach): «Dat is ook een politiek kluwen, hé. We zijn daar ooit op prospectie geweest met de universiteit. Praktisch was dat gebouw al ideaal, maar ook ideologisch: het is opgetrokken door de stad met overheidsgeld en had als studentenresidentie nog maatschappelijk nut kunnen hebben. Het probleem is dat iedereen het wil hebben gezien zijn ligging. Besprekingen met de universiteit hierover zijn op een dood spoor geraakt omdat concrete resultaten uitbleven. Het zou best kunnen dat de ganse herstructurering van de site uitbesteed wordt aan projectontwikkelaars. De stad zou ook wel aandacht willen besteden aan studentenhuusvesting, maar daar vallen luxe-studio's ook onder.»

Veto: *Waarom heeft Lens niet gereageerd tegen de verdubbeling van de kottaks?*

Lens: «Je kan niet gaan reageren tegen alles wat geld kost. Misschien zijn er goede argumenten tegen zo'n kottaks, maar wij hebben er ons niet in verdiept. Waarom we niet reageerden? Zwakte misschien. Gebrek aan dossierkennis. We hebben ook gewacht tot de huisvestingsdienst iets ondernam, maar dat gebeurde niet. We stonden wel achter de kampeeractie van de studenten op de Grote Markt, maar de studenten zelf hadden dan ook meer reden om actie te voeren dan wij of de universiteit.»

Veto: *Om te eindigen met een blik op de toekomst: hoe zien jullie de sociale voorzieningen (zie ook kader) idealiter evolueren tegen de achtergrond van de associaties?*

Lens: «De droom van Lens is te komen tot een regionaal netwerk, waar alle geleverde inspanningen geïntegreerd worden, zowel op vlak van beleid als van uitvoering. Zo'n netwerk valt perfect te combineren met een associatie, maar we pleiten ervoor die twee los van elkaar te zien. Een associatie is geen fusie: het geld gaat naar de individuele instellingen. Die kunnen dus vrij een regionaal netwerk oprichten, bijvoorbeeld één voor Leuven met daarin de KU Leuven, Lens, Groep T en het Lemmensinstituut. Het ideaal daarbij is verregaande integratie met medebeheer voor alle partners. Iedereen moet kunnen meedenken over beleid en visie, en ook mee beslissen. Natuurlijk kan zo'n systeem alleen maar werken als alle studenten gelijk sociaal betaald worden. Overheidstoelagen mogen bovendien niet alleen gebaseerd zijn op studentenaantallen, maar ook op de feitelijke behoeften,

zoals het aantal kotstudenten, het beursstatuut van de studenten enzovoort. Maar dat zal wel niet meer bereikt worden voor wij met pensioen gaan.»

VOETNOOT

Veto: *Vinden jullie dat het aan de stad is om initiatief te nemen bij zorgen voor huisvesting? Tot nu toe koos die de universiteit altijd als bevoorrechte partner.*

Lens: «Er moet een gezamenlijk beleid uitgestippeld worden door de universiteit, de hogescholen en de stad, maar dat is nog veraf. Een belangrijk document is de startnota voor het structuurplan van Leuven. Daarin staan de hogescholen trouwens enkel vermeld in een voetnoot bij het hoofdstuk 'Universiteit'.»

**Saskia Renckens
Bruno Debbaut**

foto: Bruno Debbaut

Lens en de raamovereenkomst

Sinds het hogescholendekreet van 1994 wordt elke hogeschool verplicht een aparte vzw op te richten waarin de sociale voorzieningen (Sovo) voor haar studenten worden ondergebracht. Zo'n vzw wordt meestal kortweg Sovo geheten. De Sovo van de Katholieke Hogeschool Leuven heet Lens. Het dekreet zegt ook dat de raad van beheer van een Sovo paritair moet worden samengesteld uit vertegenwoordigers aangeduid door het hogeschoolbestuur en democratisch verkozen studenten. Hier hebben de studenten dus meer inspraak dan ze ooit ergens hebben kunnen verwerven. Voor Lens betekent dat concreet dat haar raad van beheer bestaat uit zes studenten en zes personeelsleden van de studentendiensten. Zij bepalen samen het beleid. Bovendien is de ondervoorzitter altijd een student.

De sociale toelagen die Lens krijgt kunnen dekretaal enkel de volgende sociale voorzieningen financieren: huisvesting en vervoer van de studenten, voeding, gezondheidszorg, psychosociale begeleiding, sociale dienst, medische hulp, plaatsingsdienst, kulturele en sportieve activiteiten. Daarom blijft Lens afzijdig op het vlak van studiebegeleiding: onderwijs is immers een bevoegdheid van de hogeschool.

Lens koos er bewust voor samen te werken met de KU Leuven omdat zij kwa uitbouw van de sociale voorzieningen goed gestructureerd is. Het zou verspilling van gelden betekenen opnieuw het warm water te willen uitvinden. Deze samenwerking is de zogenaamde raamovereenkomst.

(bd/sr)

Funky jasje zorgt voor doorbraak

Fe kent ze ongetwijfeld van de eigenzinnige cover van TC Matic's 'Putain putain'. Dat ze meer in hun mars hebben, komen ze op woensdag 3 oktober bewijzen in het stadspark. Het klinkt als een Italiaanse stad, maar het is een veelbelovend Gents groepje: Moiano.

Meer dan waarschijnlijk heb je nog nooit gehoord van de familie Lesage uit het West-Vlaamse Ardoie. Toch heeft dit gezinnetje heel wat creatief talent voortgebracht. Dochter Friedl is presentatrice bij Radio 1, terwijl zoon Peter zich sinds zijn tienerjaren op de muziek heeft gestort, en nu de drijvende kracht is achter Moiano.

Peter Lesage schreef op zijn zestiende zijn eerste nummers. Hij kreeg de kans zijn creatieve talenten te ontplooiën aan de teaterschool in Antwerpen en het conservatorium van Gent. Daar werd hij een bekend gezicht in de alternatieve muziekscene. De kruisbestuiving met gelijkgestemde muzikanten leverde een aantal interessante projecten op. Zo had zijn band *Jim Tonik* vrij veel succes in *underground*-middens. Later ontstond uit

opvolger *Zooloop* het drum 'n' bass-groepje *FLOW*. Daarnaast werkte muzikale duizendpoot Lesage ook samen met DJ 4T4 (meer bepaald in zijn *Magik Ballet Ensemble*), en speelde hij keyboards op enkele nummers van het debuutalbum van Krewcial.

Uiteindelijk besliste Lesage een paar jaar geleden om het heft in eigen handen te nemen. Hoewel *Moiano* als zijn solo-project wordt beschouwd, is het eigenlijk toch een groep met een zestal leden, waaronder het jonge talent Maxime Lenssens — die nog met Axelle Red en Zap Mama heeft gewerkt — en twee lieflijke achtergrondzangeresjes. Al gauw vond Moiano onderdak bij het onafhankelijke hiphop-label Brick 9000, dat de groep *carte blanche* gaf voor de opnames van een eerste EP *It's time*. Deze eersteling bracht verfrissende soul, hiphop en jazzy triphop. "It's time to make some music, music to free my soul, to have soulfull time with the music," zingt Lesage.

2001 was ongetwijfeld het jaar van de doorbraak voor Moiano. Een tweede EP en een eerste full-cd zagen dit jaar het daglicht. Ook leerde een steeds groter wordend publiek Moiano kennen als een energieke live-band. Hun optredens op Dour, Hove Live, de

Lokerse Feesten en verschillende clubshows zullen daar zeker niet vreemd aan zijn. Bovendien kreeg de groep in het voorjaar de kans om in het voorprogramma van het populaire *Spooks* te spelen. Moiano ontwikkelde een geluid dat zowel origineel als toegankelijk is. 'Smooth, mellow en soulfull' is het etiket dat kenners graag op de muziek van Moiano plakken.

De absolute doorbraak naar het grote publiek kwam er toen Moiano dit jaar 'De prijs 2001', een covercompetitie van het Studio Brussel-programma Radar, in de wacht wisten te slepen. De klassieker 'Putain putain'

van TC Matic werd in een nieuw, funky jasje gestoken, en dit bezorgde Moiano heel wat airplay op de nationale radiozenders. Of Moiano ooit internationale roem zal vergaren, blijft een open vraag, maar het loont dus zeker de moeite om woensdagavond eens af te zakken naar het stadspark.

Tijl Vereenooghe

Moiano konserteert in het stadspark op woensdag 3 oktober om 20.30u. Toegang gratis. Meer informatie op www.stuk.be

WEG EN WEER MET LEPORELLO

Als een sater op de brug

Fet teaterseizoen raakt langzamerhand op kruissnelheid en ook het Cultureel Centrum van Leuven heeft weer duchtig wat toneel geprogrammeerd. Een week nadat *Mamma Medea* van het Toneelhuis de spits mocht afbijten komt het Brussels Ensemble Leporello op bezoek met *Weg en Weer*.

was van de kleine bourgeoisie portretteerde hij hen toch met veel warmte en kan hij geplaatst worden in de Oostenrijkse traditie van Nestroy, Raimund en Karl Kraus, met wie hij een fascinatie voor het bizarre en makabere deelde.

WAARZEGSTER

De jonggestorven von Horvath werd geboren in 1901, studeerde in Boedapest en Wenen en verhuisde eind jaren twintig naar Duitsland. Vertoornd over het politieke klimaat begon hij toneelstukken te schrijven en met stukken als *Verhalen uit het Weense woud* en *Kasimir en Karoline* lanceerde hij een aanval op het opkomende nazisme. Naast de bewondering van de intellectuelen trok hij echter ook de aandacht van degenen die hij aanviel en in 1933 werd hij dan ook gedwongen het land te ontvluchten. Hij vestigde zich terug in Oostenrijk waar hij voor teater bleef schrijven en tot zijn ontzetting moest vaststellen dat de horror die hij in Duitsland had voorspeld, bewaarheid werd.

Op 13 maart 1938, dag van de Anschluss, vluchtte hij van Wenen naar Boedapest waarna hij opdook in verschillende grote Europese steden. Op aanraden van een waarzegster begaf hij zich naar Parijs waar "een beslissende gebeurtenis zijn leven zou veranderen". Hij stierf er, zesendertig jaar oud, toen een tak tijdens een onweer op zijn hoofd viel.

Horvath's stukken werden in de ban geslagen tijdens de jaren dertig en de daaropvolgende decennia maar werden begin jaren zestig uit de vergetelheid opgevist en hadden een beslissende invloed op theaterauteurs als Botho Strauss.

Matthieu Van Steenkiste

Ensemble Leporello speelt Weg en Weer op zaterdag 6 oktober om 19 uur in het Wagehuys. Info & tickets op 016/22.21.13

In 1986 werd het Ensemble Leporello opgericht onder leiding van Dirk Opstael. Het werd een buitenbeentje in het Vlaamse theaterlandschap met een vrij eigen benadering van teater. Vlaamse, Franstalige en buitenlandse podiumkunstenaars mengen op een barokke wijze muziek, zang, dans en toneel en laten zich daarbij inspireren door de figuur van de sater, de dansende halfgod die — speels, wijsgerig, schunnig, dichterlijk — op de rand van afgrond weet te balanceren. De naam Leporello is daarbij veelzeggend. Leporello is de knecht van Don Giovanni, harlekijn en Sancho Panza ineen. Het woord 'leporello' betekent verder 'een in harmoniekavorm opbouwbaar prentenreeks'.

In *Weg en Weer* speelt alles zich af op een brug die twee landen met elkaar verbindt. Een opeenvolging van absurde en tegelijk toch ook weer logische situaties begint als de apoteker Havlicek, in het ene land geboren, in het andere opgegroeid, naar zijn moederland wordt uitgewezen maar daar niet wordt toegelaten. Een verbazend aktueel stuk dus.

In deze komedie van de Oostenrijker Ödön von Horvath stapelen geheime onderhandelingen, smokkel, verliefdheid tussen de doeanier van het ene land en de dochter van de doeanier van het andere en haat, onbegrip, racisme, persoonsverwisselingen en ontmaskeringen zich opeen. Toch waren von Horvath's bedoelingen eerder sociaal dan politiek. Hoewel hij een genadeloze criticus

Engelen in de sporthal

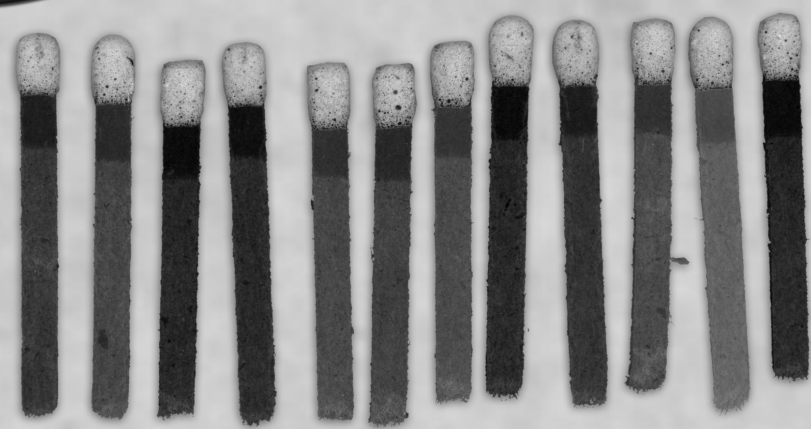
De dames van Lais doen op woensdag 10 oktober met hun nieuwe toernee Leuven aan. 's Avonds gaan ze uit de bol met hun nieuwe band in sporthal de Nayer, die speciaal voor de gelegenheid wordt omgebouwd tot een konsertzaal!

(lb/mvs)

Woensdag 10 oktober 2001 om 21u
Sporthal De Nayer, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee
organisatie: www.ku.be
kaarten: bij Fnac en op 016/32.41.40

CULTUREEL CENTRUM LEUVEN

WWW.REIN-ART.BE

SEIZOEN 2001-2002

VRAAG DE NIEUWE BROCHURE

148 PAGINA'S BOORDEVOL CULTUUR.

CULTUREEL CENTRUM LEUVEN, BRUSSELESTRAAT 63, 3000 LEUVEN

TEL. 016/23 84 27, FAX 016 29 12 15, E-MAIL: CULTUREEL.CENTRUM@LEUVEN.BE

Ja, stuur mij de gratis seizoensbrochure 2001-2002.

Voornaam + Naam: _____

Straat + Nummer: _____

Postcode + Gemeente: _____

E-mail: _____

Cultureel Centrum Leuven respecteert uw privacy en gebruikt uw persoonsgegevens uitsluitend om u op de hoogte te houden van de culturele activiteiten in Leuven. In overeenstemming met de wet van 8 december 1992 heeft u recht op inzage en correctie.

Bossa Club

3/10 **BUSCEMI** *Downsall-Virgin DJ set*
support DJ set by Mailman - Flavio - Stan @ *Rumba&Co*

31/10 Reggae: I am King
OMAR PERRY+IONYOUTH SOUNDSYSTEM+DREAD PRESSURE
Live Roots Reggae by Louvain's vintage & Youthopians @ *Sojo*

21/11 *Brazilian Beatz Night*
MR BONGO (London) - LORIN @ *Rumba&Co*

20/12 **SUGARMAN THREE** (US-Desco Rec.)
Heavy Deepfunk
SANTOZ
Great Batucada Band from Louvain @ *Music Cafe*

Coming in February: JAZZANOVA

More info: stanhennes@hotmail.com

“Alleen journalisten mogen woordspelingen maken”

Tien jaar geleden werd Nederlandstalige rock plots hip. Noordkaap kaapte goud weg in de Rockrally en na een al lang vergeten tweede veroverde Gorki met Anja het brons. Twee jaar later vervoegde voormalig Humojournalist Frank Vander linden als De Mens de gelederen.

Vander linden blijft graag bezig als hij een interview geeft: ooit onthaalde hij een journalist terwijl hij zijn afwas wegwerkte; een ander mocht toekijken hoe hij zijn hemden streek. Ook wij worden niet gespaard van zijn zin voor pragmatiek. Terwijl hij zijn avondmaal naar binnen werkt, komt de eerste vraag over die fameuze Rock Rally van 1990 aangewaaid.

Veto: *Het lijkt alsof 'rock in je moerstaal' een beetje naar adem hapt het laatste jaar:*

Noordkaap is dood, Luc De Vos zingt tegenwoordig in het Engels en de Tröckener Kecks, oervaders van het genre, houden het binnenkort ook voor bekeken. Is het moment voorbij?

Frank Vander linden: «Theorieën over de leefbaarheid van genres zijn altijd dubieus want je kan altijd iets bewijzen, maar je kan evengoed ook het tegenovergestelde bewijzen. Daarbij komt nog de vraag of Nederlandstalige rock een genre is. Ik vind van niet, want dan is Engelstalige rock ook een genre. Zeggen dat Ozark Henry hetzelfde is als Janez Detd is dus onzin, ook al spelen ze allebei Engelstalige rock.»

«Het enige wat je erover kunt zeggen, is dat er altijd wel een sirkelbeweging is. Natuurlijk zal het Nederlands op lange termijn verdwijnen. Is het niet ten koste van het Engels, dan toch van het Arabisch, ha ha. Voorlopig is er nog ruimte voor muziek in het Nederlands. Dat er geen aflossing van de wacht is, moet nog blijken. Volgens mij zijn er een aantal groepen die daar nu mee bezig zijn, die misschien nog moeten rijpen. Namen geven kan ik niet, het is gewoon een veronderstelling. Het was ook vroeger al aantrekkelijk voor jonge groepen om in het Engels te zingen, met de redenering in het achterhoofd dat ze zo misschien in het buitenland konden doorbreken.»

«Die gedachte is nu ook minder absurd dan vroeger want groepen als dEUS en K's Choice hebben de weg vrijgemaakt. Dan begrijp ik dat je als jonge, ambitieuze groep dat voorbeeld wil volgen. Wij zijn echter jong noch ongebreideld ambitieus en die beperking heeft ook zijn voordelen: meestal spelen wij in zeer goede omstandigheden terwijl een aan-de-weg-timmerende Engelstalige groep het op toernee door Europa meestal niet zo knus heeft. Groepen als Evil Superstars en Channel Zero zijn totaal kapot gegaan door dat aanhoudend toeren, op elkaar's lip leven, geld bijeenscharen om hotelkamers te kunnen betalen en dergelijke. Daarbij kosten zulke toernees handen vol geld terwijl het voor ons nog vrij goedkoop blijft. Zolang de benzineprijs een beetje redelijk blijft om van thuis naar Kappelle-op-den-Bos of naar Oostende te rijden. Dat maakt dat wij ook echt met muziek bezig kunnen zijn. Eigenlijk is het een luizenleven: wij zijn vandaag thuis gebleven tot zeven uur, daarna naar het optreden vertrokken, goed onthaald in een Vlaamse huiskamer en we krijgen goed eten. Dat zijn heel goede omstandigheden om in te toeren.»

Veto: *Hoe komt het eigenlijk dat jullie wel in Wallonië aanslaan en andere Nederlandstalige*

rockgroepen als Gorki en Noordkaap of Monza niet?

Vander linden: «Aanslaan is een groot woord. Als we door de straten van Durbuy wandelen, worden we niet bestormd door duizenden uitzinnige fans, maar we krijgen er inderdaad wel wat airplay op Radio 21. Waarom? Ik heb er eigenlijk geen idee van. Een Franstalige radiosamensteller vertelde me dat hij ooit 'Maandag' aan een collega liet horen en dat die pas na dertig-veertig seconden door had dat er in het Nederlands werd gezongen. Dat vind ik op de een of andere manier een mooi compliment. Vaak wordt bij De Mens altijd de nadruk gelegd op mijn teksten, ook in interviews, en ik vind dat flatterend, maar veel teksten zouden zonder de muziek errond niet werken, omdat die net zo belangrijk is. Voor Frans-taligen is het gemakkelijker om dat objectief te bekijken, want die snappen geen fluit van de tekst. Zo zijn ze ook minder geneigd

om ons in het vakje Nederlandstalige rock in te delen. Ze horen immers dat onze invloeden veel meer uit het Angelsaksisch komen dan uit de Lage Landen. Ze worstelen dan ook niet met de vraag 'Is het kleinkunst?

“Als bepaalde muziek niet verkrijgbaar is in de handel, dan moeten ze niet komen zeuren dat er ge-mp3d wordt bij de beesten af.”

Nederlandstalig chanson?' Het is fijn om zo benaderd te worden.»

Veto: *Frank Vander linden staat bekend als iemand die voor de woordspeling gaat. Ben je daar bewust naar op zoek?*

Vander linden: «Neen, want op het moment dat je het gevonden hebt, weet je nog niet of je er iets mee kan doen. Als het echter goed is, gaat het verder dan de woordspeling. Gemakkelijk vind ik dat niet en daarbij: wie daar iets van zegt, is meestal een journalist en dan moet ik daar mee lachen. Zelf zetten ze immers boven hun interviews stevast een titel met een woordspeling. Dus het komt erop neer dat niemand woordspelingen mag maken behalve zichzelf.»

«Die woordspelingen maken trouwens gewoon deel uit van de rocktraditie: Elvis zong al woordspelletjes als 'I'm right, you're left, she's gone', Pavement doet dat,

Costello doet dat. Dus Engelstalige artiesten, grote goden, gebruiken ook woordspelingen. Maar dat is niet in onze eigen taal, dus mag het van de heren rockjournalisten. Ik heb daar in geen enkele taal een probleem mee, als in die songs maar een hart klopt. En daar probeer ik wel voor te zorgen.»

Veto: *Je bent ook zelf rockjournalist geweest. Zie je een evolutie in de rockjournalistiek, of blijft het allemaal hetzelfde spelletje?*

Vander linden: Dat is moeilijk te zeggen. Eigenlijk

zie ik geen evolutie. Er wordt wel meer over muziek geschreven omdat muzikanten meer bereikbaar zijn. Ze doen immers tien interviews per dag. Aan de andere kant is die bereikbaarheid ook beperkend. Vroeger had je nog de traditie dat een Marc Didden op de koffie kon bij Frank Zappa, of twee dagen met Neil Young kon doorbrengen. Dat is nu allemaal heel sterk geregeld. In mijn tijd was dat ook al en dus vond ik dat je je niet de illusie mocht hebben dat je iemand kon leren kennen tijdens een interview. Zo zijn artiesten tegelijkertijd ook minder bereikbaar geworden. Dat is misschien jammer, maar Belgen bijvoorbeeld — want voor Belgen is er dan meestal maar een half uur tijd — hebben geleerd met dat minder, meer te doen. Als een journalist van Rolling Stone twee dagen mag optrekken met een band, merk je dat hij daarom nog geen beter artikel schrijft.

TAAKVERDELING

Veto: *Onlangs zei iemand me dat we naar een situatie gaan waar er zo'n overaanbod aan muziek zal zijn dat elk zijn eigen favorieten zal hebben en er weinig of geen raakpunten meer zullen zijn.*

Vander linden: «Dat is zeker waar, dat zie je ook op festivals. We moeten nu niet nostalgisch gaan doen, maar vroeger stonden er op de affiche van Torhout-Werchter zeven groepen en kon je twee maanden nadien op kafee nog zeggen dat de Talking Heads wel goed waren en kon je er een gesprek over hebben. Nu heb je Pukkelpop waar je bijna tot een taakverdeling moet overgaan: "Ga jij naar de Dance Hall, dan ga ik Afghan Whigs meepikken op het hoofdpodium". Er wordt nog wel over muziek gesproken maar het gemeenschappelijke verdwijnt. Muziek wordt een collage van specialismen. Je kan dat jammer vinden, het is zo en het heeft ook voordelen. Er is veel meer muziek bereikbaar die vroeger niet bereikbaar was. Vroeger was je reggae-specialist als je drie reggaeplaten had. Nu kun je, als je wil, alleen maar naar reggae luisteren en er een full-time job aan hebben. Aan de andere kant merk ik toch nog dat er heel wat mensen zijn die gepassioneerd met muziek bezig zijn en daar ook echt over kunnen discussiëren. Dat vind ik tof.»

Veto: *Jullie live-setlist lijkt soms toch nog erg vast te hangen aan jullie derde plaat Wil je beroemd zijn?. Het zijn nog steeds 'Maandag' en 'En in Gent' die het moeten doen.*

Vander linden: «Dat is misschien wel zo, zeker tijdens rockfestivals. Je moet de men-

sen op festivals niet zitten vervelen met een of ander obskuur B-kantje. Nu, dat kan er tussen zitten maar ik denk dat een van de redenen dat wij al zolang meegaan, is dat we er niet alleen zijn voor de specialisten maar dat iedereen die al eens een nummer van ons op de radio heeft gehoord mee kan.»

«Het erge is ook dat *Wil je beroemd zijn?* niet meer verkrijgbaar is. Live spelen we nu opnieuw 'Bijna' en dan blijkt dat velen denken dat het een nieuw nummer is omdat ze die plaat niet hebben. Het staat ook niet op die lelijke 'Greatest hits' die twee jaar geleden door de platenfirma is uitgebracht, want het was nooit een single. Virgin Records, die de rechten bezit op die plaat, wil immers een heel magere catalogus hebben. Gorki kampt met hetzelfde probleem. Van hen zijn *Hij Leeft* en *Monstertje* — wat ik nochtans hun beste plaat vind — niet meer te krijgen. Eigenlijk kan dat niet. Dan moet je niet komen zeuren dat er ge-mp3d wordt bij de beesten af, als er dingen zijn die niet te vinden zijn in de handel.»

Veto: *Tot slot: is De Mens nu Frank Vander Linden of is het een echte groep? Wat is de rol van Michel Decoster en Dirk Jans?*

Vander linden: «De Mens zonder die twee kan ik mij niet voorstellen. Je kan echter moeilijk uitleggen hoe dat werkt want mensen fokussen altijd op de zanger en tekstschrijver.»

Veto: *Het is niet zo dat Frank Vander Linden het repetitiekot binnenstapt met een afgewerkte song onder zijn arm?*

Vander linden: «Zeker niet. En als hij dat doet wordt hij weggelachen. En dat is ook het leuke. Ik ken Michel nu 32 jaar, Dirk is mijn beste vriend: wij hoeven elkaar niet te sparen. Ik vind dat wel een goed controlemechanisme om te vermijden dat je pretentieuze of gezwollen muziek gaat maken.»

Matthieu Van Steenkiste
foto: Katelijne Beerten

www.goddeau.com

De Mens speelt woensdag 3 oktober om 13.00u op de Kiosk in het stadspark als opener van het Leuvense UUR KULTUUR-seizoen. Gratis.

Speleologie op het Ladeuzeplein

Loko-Sportraad organiseert op woensdag 3 oktober in samenwerking met het Sportkomitee van de KU Leuven de jaarlijkse Sporthappening. Gespreid over drie verschillende lokaties in Leuven en Heverlee kan iedereen op een studentikoze manier kennis maken met een aantal bekende en minder bekende sporttakken. Mens sana in corpore sano, oftewel sport beoefenen op een studentikoze manier.

Sportraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), staat bekend om haar *klassiekers*: de vierentwintigurenloop, de studentenmarathon, de interfakultaire bekercompetities, en — om het jaar in topvorm in te zetten — ook de Sporthappening. Een nieuwigheid dit jaar is dat Sportraad samenwerkt met de Kultuurkoördinatie van de KU Leuven die op hetzelfde moment het openings-UUR KULTUUR organiseert.

Haal je sportplunje dus alvast uit de mottenballen. Sportraad zal er voor zorgen

dat het op 3 oktober onmogelijk zal zijn om de benen stil te houden. Zowel het Ladeuzeplein, het Universitair Sportcentrum en het stadspark worden tussen 14u en 18u immers ingepalmd door een aantal Leuvense sportverenigingen. Wie geen zin heeft om zich af te peigeren, kan ongetwijfeld zijn of haar gading vinden bij de vele demonstraties en infostandjes.

Sportraad houdt duidelijk van een uitdaging: avontuurlijke sporten vormen de hoofdmoot van het uitgebreide programma. Een vluchtige blik op de aanwezige sporten doet de gemiddelde student zonder twijfel al duizelen. Zweefvliegen, kajak, alpinisme, diepzeeduiken, kickboksen, karate en speleologie zijn maar enkele voorbeelden. Het is eens iets anders dan in je luie zetel te zien hoe Anderlecht belachelijk wordt gemaakt door Real Madrid. Ook de mindervalide mens wordt niet uit het oog verloren. Dat ook gehandicapten aan sport kunnen doen, bewijst het Centrum voor Aangepast Sporten met een infostand en demonstraties rolstoeltennis in Sporthal De Nayer. Op dezelfde plaats

kun je ook je sirkustechieken en akrobatoeren bijschaven.

Wie geen zin heeft om naar Heverlee af te zakken kan ook in Leuven zelf zijn hartje ophalen. Op het Ladeuzeplein kun je kennismaken met karate, speleologie en kickboksen. Voor de aktievelingen staat er ook een heuse speleoboks opgesteld. Ook de meer populaire sporten worden natuurlijk niet vergeten. In het stadspark kun je naar hartelust tafeltennissen en basketballen. Daarenboven kun je dankzij Sportraad voor een keertje gratis zwemmen of squashen.

Het geheel krijgt ook een cultureel tintje. Om 13u geeft De Mens immers stevig van jetje in het stadspark (zie ook het interview met De Mens op pagina 9). Wat De Mens met sport te maken heeft, is ons niet helemaal duidelijk; de gelijkens tussen een voetbal en het hoofd van Frank Vander Linden zal er wellicht wel voor iets tussen zitten. Dit konsert is meteen de opener van een nieuwe reeks gratis culturele activiteiten van de Kultuurkoördinatie van de KU Leuven

onder de noemer UUR KULTUUR. De rest van de namiddag kun je ook in het stadspark terecht voor een culturele infomarkt: zowat alle Leuvense culturele organisaties zullen hier een standje hebben.

Zelfs de meest rabiate sporthater vindt dus ongetwijfeld zijn goesting in het uitgebreide spectrum van mogelijkheden. De vakantiekilos zullen er langs alle kanten afvliegen, en wie zelf niet zo sportief is aangelegd, kan natuurlijk ook gezellig kuieren langs de infostands of genieten van het culturele aanbod. Plezier en ontspanning in een sportief sfeertje dus, meer moet dat niet zijn.

Tijl Vereenoghe

Meer informatie vind je op www.spora.student.kuleuven.ac.be of op het telefoonnummer 016/32.91.33.

Aan jou de keuze

Volgende sporten kun je op de Sporthappening gratis beoefenen:

- Initiatie alpinisme:** rappel van de lichtmasten rond de atletiekpiste en klimmuur aan Sporthal De Nayer (Universitair Sportcentrum)
- Baseball:** op grasterrein 3 van het Universitair Sportcentrum
- Scheren:** in het kleine turnzaaltje boven het zwembad
- Sirkustechieken:** in de grote zaal en het parketzaaltje van Sporthal De Nayer
- Scheren:** in de spiegelzaal van het gymnasium
- Speleoboks:** op het Ladeuzeplein
- Skeeleren:** op het polyvalent terrein (Universitair Sportcentrum)
- Zwemmen:** in het zwembad van het Universitair Sportcentrum
- Squash:** in het squashcentrum Kill Shot

CURSUS BRIDGE

LEER DIT BOEIENDE KAARTSPEL OP EEN PRETTIGE EN MODERNE MANIER MET **BRIDGECLUB PIETERMAN - LEUVEN** SNELCURSUS SPECIAAL VOOR STUDENTEN VAN DE K.U.LEUVEN, DE HOGESCHOLEN OF DE HOGERE JAREN SECUNDAIR.

10 DONDERDAGEN VANAF 18 OKTOBER. OM 19 UUR 30

LEOPOLD I STRAAT, 19 LEUVEN.

PRIJS: 500 FR EXCL. TEKSTBOEK, 1250 FR INCL. TEKSTBOEK

LESGEVER: JO GEIVERS (BLOSO) INSCHRIJVEN TER PLAATSE OP 18/10 OF INFO: 20.67.55 ('S AVONDS) OF

E-MAIL: ANDRÉ.LEPLAT@HELLO.BE WEBSITE: WELCOME.TO /PIETERMAN

Masereelclub VZW organiseert i.s.m. Imavo

Dinsdag 9 oktober om 20.00u.

Willy Courteaux over "Voorwaarts, en Vlaanderens oorlogsverleden"

"Voorwaarts en niet vergeten" is een initiatief van Vlaamse intellectuelen die proberen Vlaanderens oorlogsverleden juist te plaatsen, voorbij de "zwarte" en "witte" mythes die daarover bestaan. Ze komen op voor een herziening van de repressie zonder daarbij te vervallen in een goedkeuring van de collaboratie. Zo trachten ze de Vlaamse beweging uit het vaarwater van het Vlaams Blok te houden. Ze proberen de tegestellingen die door de oorlog in het leven werden geroepen, te overstijgen.

Willy Courteaux is oud Humo-journalist en vertaler van Shakespeare en Euripides.

Plaats: Masereelclub, Ierse Predikherenstraat 33, Leuven (Zijstraatje van de Brusselsestraat) Toegang gratis

Gespot aan Alma 1 en 2

Winnaars van stickerspotting "Laat mijn fiets staan, ik heb hem nog nodig!"

**Marieke Poissonnier
Rika Vander Plaetsen
Mieke Van Belle
Marjolijn Vandooren
Filip Van Goethem**

Zij kunnen vanaf dinsdag bij Depo (inkomhal Alma 2) hun prijs komen opeisen.

Wie eerst komt, heeft de meeste keuze uit: combinatieslot of fietsslot, Go-Passen, abonnement tijdschrift Bizz, fietsherstelkit met pomp, Dymo Note-it, boek of andere leuke hebbedingen. Met dank aan Fietsen Koen, Velo vzw, NMBS, De Lijn, Acco en Bizz.

Volgende kans op spotting: woensdag 3 oktober aan Alma 3 (13-14 uur) en donderdag 4 oktober in Groep T en KHLeuven **(kn)**

√ Wie eindredactie wil doen moet dat maar in het weekend komen doen.
 √ En niet de zondagavond als andere mensen zich al hebben opgeofferd.
 √ Motto van de dag: weet het eens niet altijd beter dan uw medemens.
 √ Voor Sora. Deadline: tijdstip dat bij Veto op 4 uur 's namiddags ligt en gerespekteerd dient te worden.
 √ Matthieu, gelieve die burestoel niet zo laag te zetten.
 √ Ik weet wel dat je anders niet met je voeten aan de grond komt, maar toch...
 √ Sorry Saskia, maar we weten nog steeds niet hoe we de zoekertjes van de site kunnen halen.
 √ Beterschap is echter in zicht, maar we weten niet of het nog voor deze jaargang zal zijn.
 √ Mensen die weten hoe het moet, mogen het altijd komen vertellen.
 √ Wie het de nieuwe redsek kan leren, krijgt een gratis Veto T-shirt.
 √ Of een doos vol T-shirts.
 √ Voorlopig zoekertjes doormailen dus.
 √ Gezocht: pintjes voor in de drankautomaat op de 's Meiers.
 √ De blikken Jupiler blijken vrij duur in de nachtwinkel.
 √ En Cara-pils heb ik daar echt niet gevonden.
 √ Naast de Pita Pyramid schijnt zo wel een nachtwinkel te zijn.
 √ Jammer genoeg is die niet open overdag.
 √ Vrij tipisch voor een nachtwinkel...
 √ Kristof, veel beterschap gewenst.
 √ En dat geldt trouwens voor alle zieke mensen in Leuven.
 √ Nee Dré, dit geldt niet voor u.
 √ Gezocht: een poster om op te hangen in de hoek van het Kringraadkantoor.
 √ Ook hier is de beloning een heus Veto T-shirt.
 √ Trui, veel succes met de opkuis. Kusje, T.

√ Ook een kusje van een voormalig redaktiesekretaris van Veto.
 √ Die BigBrother tegenwoordig grote cultuur vindt.
 √ We komen nu eenmaal niet allemàal goed terecht.
 √ Miek, ik het nog steeds geen telefoontje of email gehad.
 √ Een andere voormalige redaktiesekretaris heeft Thieu ooit wijsgemaakt dat belangrijke beslissingen op kafee worden genomen.
 √ Dat noemen ze bij Loko representatieve democratie.
 √ Laat ons alstublieft niet te hard lachen...
 √ Nog een geluk dat Thieu niet zo dikwijls op kafee zit.
 √ Gelukkig ze hem nu eindelijk ontslagen?
 √ Nu kan hij tenminste gaan stempelen.
 √ Maar da's pas voor januari.
 √ Gezocht: meisjes om op zondagavond eens langs te komen op Veto.
 √ 't Mogen wel geen manwijven zijn.
 √ Jaja, artikels over antiglobalisering willen schrijven en dan Manu Chao kut vinden.
 √ Ze kennen er wat van, daar bij Sora.
 √ Neen, laat dat maar aan uw kultuurploeg over. Die zijn wel bij de tijd.
 √ Lieke, ik ben weer vrij en dus helemaal van u.
 √ En ik hoop dat ik vanavond nog in de fak zal geraken.
 √ Waar is de tijd dat Alfa en Klio de helft van de zoekertjes volschreven?
 √ Tja, 't is niet meer zoals vroeger he, toen er nog echte presessen waren.
 √ Lieveke, waar is de tijd dat gij nog preses waart?
 √ Als Ulyssis vanavond nog eens back-ups durft te nemen, komt Veto zeker in opstand.
 √ En dan proberen wij Hans nog een beetje te sparen op zijn leeftijd.
 √ 't Zal trouwens vier uur worden. Schol!

MAANDAG

20.30 u **LEZING** Polyfonie uit de veertiende eeuw, door prof. I. Bossuyt, in MSI 03.18, toeg. gratis, org. Festival van Vlaanderen.

DINSDAG

20.00 u **DEBAT** Politiek openingsdebat, in Aula Pieter de Somer, org. LVSU.
 20.00 u **KONSERT** Liebe, love, liefde door Vlaams Radio Koor, in Romaanse Poort, org. Kultureel Centrum.

WOENSDAG

22.00 u **FUIF** Bossa Club met Buscemi, in Rumba & Co.
 22.00 u Uitpakkacht, in Alma 2, org. Universitaire Parochie.
 13.00 u **KONSERT** De Mens, in Stadspark, toeg. gratis, org. Kultuurkoördinatie KU Leuven.
 14.00 u **SPORTHAPPENING**, in Universitair Sportcentrum, Ladeuzeplein en stadspark, org. Loko-Sportraad.
 14.00 u **FILM** "Makkers staakt uw wild geraas", in Vlaams Filmmuseum, toeg. 25/50.
 19.30 u **DEBAT** Van Seattle tot Genua, over antiglobalisering en Indymedia, in Kleine Aula MTC, org. Attac.
 20.00 u **FILM** "Billy Elliot", in Oude Markt, toeg. gratis, org. Studio Filmteaters.
 20.00 u **TEATER** "Yeah", door de Schedelgeboorten & Showband, in Wagehuys, org. Kultureel Centrum.
 20.00 u **FILM** "Makkers staakt uw wild geraas", in Vlaams Filmmuseum, toeg. 25/50.
 20.30 u **KONSERT** Moiano, in stadspark, toeg. gratis, org. Stuk.
 20.30 u **KONSERT** Beethoven Academie, in Aula Pieter de Somer.

DONDERDAG

19.00 u **KONSERT** Loosely Packed Sand, Darling Nikkie, Monza, Les Truttas, in Oude

Markt, toeg. gratis, org. Studio Filmteaters.
 20.30 u **KONSERT** Huelgas Ensemble, in Sint-Geertruikerk, org. Festival van Vlaanderen.
 22.00 u **FUIF** Giraf-fuif, in Blauwe Kater, toeg. 100, org. Kafee Giraf.

VRIJDAG

TENTOONSTELLING "Turning Points", in Universiteitsbibliotheek, org. cRZ Kapucijnenvoer en Artforum.
 19.00 u **TEATER** "He Payo", door De Berenkuil, in Wagehuys, org. Kultureel Centrum.
 20.00 u **TEATER** "De Gidsen", door KT De Dijkezonen, in Schouwburg, org. Kultureel Centrum.

ZATERDAG

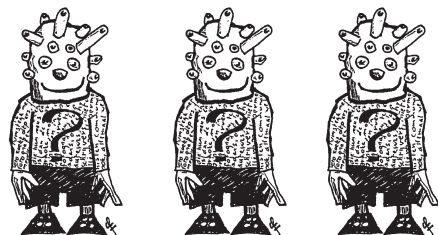
19.00 u **TEATER** "Weg en Weer", door Ensemble Leporello, in Wagehuys, org. Kultureel Centrum.
 20.00 u **TEATER** "De Gidsen", door KT De Dijkezonen, in Schouwburg, org. Kultureel Centrum.

ZONDAG

20.00 u **KONSERT** "Die Entführung aus dem Serail", door La Petite Bande, in Schouwburg, org. Kultureel Centrum.

MAANDAG

BEURS Posterverkoop, in Doc's Bar.

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 28
Nummer 3
1 oktober 2001

Ver. uitg.: Tijn Vereenoghe
Redaktiesekretaris: Tijn Vereenoghe
Redaktie: Kristof D'Exelle, Thomas Leys, Els Silvrants, Heidi Van Hout, Matthieu Van Steenkiste
Doka: Katelijne Beerten, Bruno Debbaut, David Loyen
Medewerkers: Leen Bockaert, Hanna Deboes, Sin Declerc, Helder De Schutter, Thierry Laenen, Björn Mallants, Stijn Neuteleers, Koen Neyens, Saskia Renckens, Nele Spaas, Helene Tops, Maarten Van Meer
Lay-out en vormgeving: Peter Bulckens, Tom Delreux, Filip Hermans, Thomas Leys, Kris Malefason, Björn Mallants, Ludo Mallants, Els Silvrants, Tijn Vanneste, Matthieu Van Steenkiste, Tijn

Vereenoghe
Dtp: Peter Bulckens, Tom Delreux, Matthieu Van Steenkiste
Spelling: Kris Malefason, Tijn Vereenoghe
Eindredactie: Matthieu Van Steenkiste
Assistentie-eindredactie: Els Silvrants, Tijn Vereenoghe

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be
Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA (WEL)

Op niveau al 21 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag **11 oktober**, 20 u.

(lokaal Sociale Wetenschappen, Van Evenstraat)

M.m.v. Jos Bouveroux (VRT), Stijn Coninx (film), Lieven Defour (D&D), Hans Devroe (UWLM), Dirk Tieleman (VRT), H. Van Humbeek (Knack) e.a.

INFO <http://uwel.allegro.be> INSCR. 016/22.93.24 ... tijdig!

(advertentie)

Alfa

• 01/10 om 13.00 u: Alfa-tapnamiddag, in Fakbar Letteren. • 02/10 om 20.00 u: Voetbal, in bareel MSI. • 03/10 Peter en meter-avond + fuif, in Blauwe Kater. • 03/10 om 19.00 u: Peter- en meteravond, in MSI 00.08. • 03/10 om 21.30 u: Fuif, in Blauwe Kater. • 04/10 om 20.00 u: Film 'Snatch', in MSI 00.28. • 08/10 Thema-avond 'Eightees' met gratis vat, in Fak Letteren.

Chemika

• 01/10 om 22.00 u: Kringavond, in Blokhut.

Ekonomika

• 01/10 om 20.00 u: Onthaalavond nieuwe licentie-studenten, in EKO-bar.

Eoos

• 05/10 Eerstejaars-weekend, in Kasterlee.

Germania

• 03/10 Film, in MSI 03.18, toeg. gratis. • 04/10 U zijt welkome-feestje voor nieuwe eerstelickers, toeg. gratis. • 05/10 Eerstekanweekend.

Industria

• 03/10 Openings-TD Disco Freakout Party, in Musicafe, toeg. 80/100. • 03/10 om 19.00 u: Film "Traffic", in aula Groep T, toeg. 50.

Medica

• 04/10 om 22.00 u: Openingsfuif, in Lido. • 04/10 om 22.30 u: Speespartie II, in Lido, toeg. 80.

Merkator

• 01/10 Peter- en meteravond.

Pedagogische Kring

• 03/10 70's party, in L'Affaire. • 09/10 Mexican night, in L'Affaire.

Politika

• 03/10 Breezer-avond, in Politika Kaffee. • 04/10 Peter- en meteravond. • 08/10 om 21.00 u: Kantus, in Pavlov. • 09/10 om 18.30 u: Tappersvergadering, in Politika Kaffee.

Psychologische Kring

• 09/10 Openingskantus, in Pavlov.

VRG

• 01/10 Receptie voor Erasmus-studenten. • 01/10 om 13.00 u: Openingsreceptie, in VRG-sekretariaat. • 01/10 om 20.00 u: Erasmusreceptie, in Hal Oude Valk. • 02/10 Openings-TD, in Musicafé-Rumba-Blauwe Kater.

VTK

• 03/10 Openings-TD, in Lido. • 03/10 om 20.00 u: Peter- en meteravond, in Alma 3. • 03/10 om 22.00 u: Openings-TD, in Lido. • 09/10 Openingskantus.

Wina

• 01/10 om 20.00 u: Legerkommandojevnerspel voor eerstekanners, in Wina-gang Arenberg 4/0. • 02/10 om 19.30 u: Bowling voor eerstekanners, in Wina-gang Arenberg 4/0. • 03/10 om 22.00 u: Opening Wina-bar, in RC onder Alma 3. • 04/10 om 19.25 u: Film (sneak-preview), in Wina-gang op Arenberg 4/0. • 08/10 Peter- en meteravond, in PAVO. • 09/10 Openingsfuif, in Lido.

“Waar ben ik nu terechtgekomen?”

Fen klein lokaaltje, in een hoekje weggemoffeld. Opgefleurd met een reeks planten, een radio en een familieportret. Achter het buro in de hoek zit Ria, een stukje levende geschiedenis. Op 5 oktober maakt zij al twintig jaar het mooie weer in de boekhouding van de studentenbeweging.

Een bijzondere vrouw, zo kan je het wel stellen. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) daverde meer dan eens op haar grondvesten, en terwijl het schip resoluut leek te zinken, bleef Ria trouw haar boeken bijwerken. Niet meteen wat je een zorgeloze job noemt. Ria: “Ik koesterde nooit de ambitie om een carrière uit te bouwen, ik wilde vooral een goede moeder voor mijn drie zonen zijn. Doordat ik bij Loko aan de slag ben, sta ik middenin de jongerenkultuur en kan ik ook mijn eigen kinderen beter begrijpen. En ja, Loko houdt me alleszins jong.”

SNOTAPEN

Vraag blijft hoe je de studentenbeweging als boekhoudster binnenrolt. Met een traditioneel links en ietwat rebels imago niet meteen een evidente plek om als boekhoudster te eindigen. Ria: “Ik ben via een advertentie bij Loko terechtgekomen.

Ik werkte vroeger in een brouwerij, maar die had omwille van de enorme concurrentie op de Belgische markt de deuren gesloten. Op het einde werkte ik er helemaal alleen om de boeken af te sluiten. Loko zocht een deeltijdse boekhouder die zelfstandig kon werken. Blijkbaar beantwoordde ik aan dat profiel want ik kon beginnen.”

Een sollicitatiegesprek met drie snotapen voor de neus, dat moet een vrij bizarre ervaring geweest zijn. Ria: “Het voelde inderdaad wel een beetje vreemd aan. Alhoewel, zo groot was het leeftijdsverschil toen niet. Ik was toendertijd trouwens net bevallen van mijn tweede zoon. Twintig jaar later is hij zelf student, en zit hij hier in het gebouw zelfs op kot. Dat is toch wel bijzonder.”

Het lijkt logisch dat vooral figuren met een verleden in de studentenbeweging zich aangesproken voelen om een vaste job zoals die van Ria aan te nemen. Idealistische persoonlijkheden die weigeren volwassen te worden? Ria bewijst alvast het tegendeel. Ria: “Ervaring als studentenvertegenwoordiger heb ik niet. Toen ik in Gent op kot zat tijdens mijn studies boekhouden, hield ik me voornamelijk bezig met sport. Ik speel trouwens nog steeds volleybal. Af en toe een handje helpen bij de organisatie van sportevenementen, ja, maar meer niet. Nu, dat is ook een vorm van engagement.”

BRUI

Boekhouden is boekhouden, dat staat vast. Meedraaien in de werking van een studentenbeweging is andere koek. Het is niet altijd even makkelijk om op de hoogte te blijven van wat er zich afspeelt op het studentenhoofdkwartier. Ria: “De studenten die de werking ondersteunen, blijven gemiddeld drie jaar actief. Dat betekent dat alle gezichten om de drie jaar veranderen. De mate waarin ik betrokken ben in de werking hangt zeer sterk af van de groep die de dienst uitmaakt. Sommigen komen regelmatig een praatje doen, anderen brengen je nauwelijks op de hoogte van wat er reilt en zeilt. Neem nu iemand als Steven Van Dessel (vrijgestelde van Kringraad in 1998-1999 en 1999-2000, es/hd). Hij ver-

telde me altijd wel wat er gaande was. En dat vond ik dan ook zeer aangenaam.”

Deelnemen aan interne discussies en positie kiezen bij konflikten binnenshuis heeft Ria echter altijd geschuwd. “Ik hield me wel altijd een beetje op afstand. Dat moest ook wel. De gekende spanningen tussen Kringraad en Sociale Raad laiden bij momenten zeer hoog op, en als ik toen openlijk stelling had ingenomen dan had ik het hier nooit twintig jaar volgehouden.” De *mama* die alles draaiende houdt? Ria: “In tegenstelling tot de mensen waarmee ik samenwerk, word ik jaar na jaar een dagje ouder. De leeftijds kloof groeit, en zo ontstaat het beeld van de moeder die zorg draagt. Daar zit misschien wel iets in. Ik vraag me soms af wanneer de studenten me te oud zullen vinden. Ik hoop dat dat uitblijft tot de dag dat ik op pensioen ga. Ik zou hier toch graag nog een tijdje willen blijven.”

SCHRIK

Een enkele keer overwoog Ria er de brui aan te geven. “Acht jaar geleden brak ik mijn voet tijdens het volleybal. Ik kon me nauwelijks verplaatsen — ik had een open gips — maar kwam toen toch werken. Rond die periode werd op een vergadering van Loko over de budgetten gediscussieerd. Een aantal nieuwe mensen wierpen toen op dat ik te veel verdiende en stelden voor om een andere jonge boekhouder in dienst te nemen. Iemand kwam me toen halen met de vraag op de vergadering uit te leggen wat ik precies uitvoerde. Ik weigerde en antwoordde dat het erg is dat dat na dertien jaar nog steeds niet duidelijk is. Ik was verbolgen. Toen heb ik wel even op de

“Ik vraag me soms af wanneer de studenten me te oud zullen vinden. Ik hoop dat dat uitblijft tot de dag dat ik op pensioen ga. Ik zou hier toch graag nog een tijdje willen blijven.”

tanden moeten bijten.”

Ria gaat verder: “Ik begrijp het ergens wel. Er was niet veel geld en dan heb je van die mensen die bijvoorbeeld economie studeren, en redeneren in termen van besparingen zonder met de menselijke kant rekening te houden. Gelukkig namen anderen het wel voor me op, en is dat voorstel uiteindelijk van tafel geveegd.”

De studentenbeweging krijgt traditioneel een rood kleurtje toebedeeld. Met *rood* als verwijzing naar *links*, welteverstaan. Ria laat het linkse imago van Loko alleszins niet aan haar hart komen, en relativeert sterk: “De dag van vandaag berust dat imago voornamelijk op uiterlijkheden, zoals bijvoorbeeld de rode steunkleur van Veto. In werkelijkheid denk ik niet dat Loko zo links georiënteerd is als de buitenwereld denkt. In het verleden lag dat anders, dat wel.”

“Al dat gedoe tussen Veto en het Nationalistische Studentenverbond (NSV) jaagt me soms wel wat schrik aan. Toen ik pas bij Loko aan de slag was moesten we ons op een gegeven moment opsluiten omdat de mensen van het NSV buiten de boel op-

stelten aan het zetten waren. Toen dacht ik wel: waar ben ik nu terechtgekomen? Al bij al valt het echter best mee, ik ben geen grote angsthaas.”

Loko als platform voor naïeve en hopeeloos idealistische studenten, die denken dat ze de wereld kunnen verbeteren? Ria fronst de wenkbrauwen en lacht veelzeggend. “In het algemeen kan ik me wel vinden in de akties die Loko organiseert. Ik moet echter ook toegeven dat ik soms mijn bemerkingen heb. Neem nu Sociale Raad, die weigerden een tijdje geleden een automaat van Coca-Cola in het gebouw te plaatsen, en dus kopen we een duurdere automaat zonder reclame op. Maar dan steken ze hem wel vol Coca-Cola! Dan denk ik: waar zijn ze mee bezig? Ik heb ook soms het gevoel dat akties nogal ver gaan en niet genuanceerd genoeg zijn. Akties zoals het sterke protest tegen de recente kleine prijsverhogingen in de Alma zijn soms een beetje eenzijdig, denk ik.”

De afgelopen jaren verzeilde de studentenbeweging steeds nadrukkelijker in een impasse. Ook Loko heeft af te rekenen met een akuit gebrek aan medewerkers. Gewoon een moeilijke periode of bespeurt Ria een heuse tendens? “Ik denk dat het probleem fundamenteel is. Mensen engageren zich tegenwoordig steeds minder. Ik maak zelf deel uit van het bestuur van een kulturele vereniging, en ook wij onder vinden dat het steeds moeilijker is om mensen te vinden die de organisatie willen dragen. Je vindt wel mensen die willen komen, maar ze willen er zeker geen moeite voor doen. Ik denk dat dat ook voor Loko geldt. Studenten hebben steeds minder vrije tijd, en willen de tijd die hen rest voor zichzelf spenderen. Het is een jammerlijke evolutie dat veel jongeren zich enkel willen inzetten als ze er iets voor in de plaats krijgen.”

SCHOENEN

Het lijkt haast een paradox. Loko draait op amateurs maar wil toch een professionele organisatie zijn. Hoe moeilijk is het om de boot in het midden te houden, en gevoel te vermijden? Ria windt er geen doekjes om: “Er is me nooit expliciet gevraagd om de boekhouding te vervalsen. Toch stelden medewerkers me doorheen de jaren een aantal keren voor om ingewikkelde konstrupaties op te zetten. Ik zorg er echter altijd voor dat ik recht in mijn schoenen sta, want anders zou ik niet meer slapen. Ria: “Ik onderhoud met weinig ex-medewerkers contact. Er zijn er enkele, maar niet veel. Een maand geleden ben ik nog naar het huwelijk geweest van Jan en Jos,

en daar zag ik erg veel mensen terug die pakweg tien jaar geleden binnen Loko actief waren. Het is altijd fantastisch om te zien waar iedereen terecht komt.”

INDIAAN

Doorheen de jaren bracht Loko nogal wat bekende koppen voort. Ria: “Als Stefke het nieuws presenteert, roepen mijn kinderen altijd: ‘Kijk ma, ‘t is weer Stefke!’”. Stef Wauters was destijds zeer nauw bij de werking van Veto betrokken. Hij onderging trouwens een complete gedaanteverandering. Toen hij op Veto aankwam, zag hij eruit als een halve indiaan. Hij had lange haren en droeg een soort bandje. Hij ziet er nu volledig anders uit. Naast Stef Wauters herinner ik me ook Rudi Lanssens, van het sportjournaal van de VTM, en Walter Pauli die nu bij De Morgen schrijft. Ik denk wel dat ik vrij snel doorheb dat iemand het in de toekomst wel eens zou kunnen maken.”

Lokofielen merken wel eens droogjes op dat naast de Bermudadriehoek ook zo iets als het ‘s Meiersvierkant bestaat (*het Loko hoofdkwartier ligt in de ‘s Meiersstraat, es/hds*). De schimmelkulturen en afvalbergen die zich ophopen zijn legendarisch, en kunnen wel eens op de zenuwen werken. Ria: “Het tiklokaal van Veto grenst aan mijn kantoor en de mate waarin ook mijn buro bezaaid ligt met bierflesjes, lege frietbakjes en half opgerookte sigaretten hangt dan ook af van de redaktiesekretaris. Sommigen zorgen ervoor dat alles netjes opgeruimd is na een eindredactie-weekend, anderen laten gewoon alles staan. Ik moet zeggen dat ik het niet erg leuk vind om eerst alle viezigheid van mijn buro te moeten verwijderen vooraleer ik aan het werk kan. Een beetje moeite kan ik dus echt wel appreciëren.”

“Ach, de chaos op de ‘s Meiersstraat heeft één voordeel: als ik ‘s avonds thuis kom en de kamers van mijn kinderen zijn weer tot een slagveld herschapen, kan ik dat alvast een *beetje* beter begrijpen.”

Els Silvrants
Helder De Schutter

foto: David Loyen

